

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DLA
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA BIAŁA PODLASKA POD NAZWĄ "PÓŁNOCNA" – ETAP I**

Kwiecień 2025

Spis treści

1.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym	3
2.	Informacje wstępne	5
3.	Charakterystyka obszaru objętego opracowaniem	7
4.	Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem	9
4.1.	Ukształtowanie powierzchni terenu	10
4.2.	Budowa geologiczna	11
4.3.	Warunki glebowe	11
4.4.	Warunki atmosferyczne	11
4.5.	Wody powierzchniowe	12
4.6.	Wody podziemne	13
4.7.	Warunki florystyczno-faunistyczne	15
5.	Informacje o projekcie planu	18
5.1.	Powiązania projektu zmiany planu z innymi dokumentami	18
5.2.	Prezentacja projektu zmiany planu	18
5.3.	Zapisy planu ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko	19
6.	Identyfikacja wpływu ustaleń planu na środowisko	20
6.1.	Przewidywane oddziaływania na środowisko	20
6.2.	Ocena istotności przewidywanych oddziaływań	21
7.	Przewidywane skutki realizacji ustaleń projektu zmiany planu dla poszczególnych komponentów środowiska abiotycznego	23
8.	Ocena skuteczności ochrony różnorodności biologicznej	27
9.	Ocena skutków realizacji ustaleń planu dla form ochrony przyrody i krajobrazu	27
9.1.	Przeobrażenia przestrzennej struktury przyrodniczej	28
9.2.	Ocena oddziaływań na cenne siedliska przyrodnicze	28
9.3.	Ocena wpływu na rośliny	28
9.4.	Ocena wpływu na zwierzęta	28
9.5.	Ocena wpływu na bioróżnorodność	28
10.	Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000	28
11.	Ocena rozwiązań projektu zmiany planu	28
11.1.	Ocena zgodności projektowanego zagospodarowania terenu z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym	28
11.2.	Ocena ustaleń projektu zmiany planu w kontekście celów ochrony środowiska określonych w dokumentach nadrzędnych	29
11.3.	Ocena przewidywanych oddziaływań na ludzi	37
11.4.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	38
12.	Propozycje rozwiązań alternatywnych oraz mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	38
13.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji ustaleń projektu zmiany planu	38
14.	Dokumenty uwzględnione przy sporządzaniu prognozy	40

1. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Opracowanie niniejsze jest oceną oddziaływania na środowisko sporządzoną do projektu zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska pod nazwą „PÓŁNOCNA” – Etap I, który w istocie stanowi zmianę obowiązującej uchwały Nr XXIX/270/13 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 29 lipca 2013 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska obejmującego obszar "PÓŁNOCNA" (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego poz. 4058), która dla przedmiotowego terenu ustanowiła przeznaczenie usług wielkopowierzchniowych oraz usług i produkcji.

Dokument prognozy dostarcza niezbędnych informacji ułatwiających konstruktywny przebieg publicznej dyskusji nad projektem zmiany planu oraz powinien być pomocny przy podjęciu przez Radę Miasta ostatecznej decyzji o jego uchwaleniu. Ponadto, prognoza stanowi jeden z dokumentów, na którym mogą oprzeć swoje stanowisko organy opiniujące (uzgadniające) przedłożony im dokument planistyczny.

Podstawowym źródłem informacji są dane zebrane podczas wizji terenowej przeprowadzonej w listopadzie 2024 roku przez autorów prognozy. Podczas prac terenowych prowadzono i dokonano oceny walorów krajobrazu i powiązań krajobrazowych. Zwracano uwagę na źródła i skutki oddziaływań antropogenicznych (np. hałas, degradacja środowiska, przekształcenia rzeźby, konflikty funkcjonalne). W prognozie wykorzystano opracowanie ekofizjograficzne dla terenu miasta Biała Podlaska oraz prognozę oddziaływania na środowisko sporządzoną do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska oraz z innych źródeł pisanych, które wymieniono w wykazie literatury.

W dalszej części prognozy zostały przeanalizowane możliwe skutki środowiskowe, jakie potencjalnie może powodować realizacja ustaleń planu, w rozbiciu na poszczególne komponenty środowiska w fazie realizacji i funkcjonowania planowanych przedsięwzięć. Następnie przeprowadzono analizę zgodności ustaleń projektu zmiany planu z celami ekologicznymi wyrażonymi w dokumentach nadrzędnych, a także w kontekście zasad zrównoważonego rozwoju ustalonych na bazie obowiązujących przepisów.

Podstawowym sposobem wizualizacji informacji jest rysunek prognozy sporządzony na rysunku projektu zmiany planu zagospodarowania przestrzennego, na którym przedstawiono wyniki prognozy skutków przedsięwzięć, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu. Wyniki prognozy skonstruowano bazując na porównaniu ocen jakości środowiska w obrębie przestrzeni objętej opracowaniem dla stanu aktualnego oraz prognozowanego.

Prognoza nie stanowi prawa miejscowego. Ustalenia i wnioski prognozy nie mają skutków prawnych.

Diagnoza stanu środowiska na obszarze opracowania

Projekt planu miejscowego będący przedmiotem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w trakcie którego wykonano niniejszą prognozę obejmuje obszar funkcjonującego

Projekt zmiany planu miejscowego w odniesieniu do stanu istniejącego nie zmienia istotnie istniejącego zagospodarowania .

Mając na uwadze skumulowane skutki wynikające z realizacji ustaleń planu, należy stwierdzić, iż ustalenia planu mają za zadanie minimalizować negatywne oddziaływania lub przynajmniej ich nie zwiększać .

Z analiz przeprowadzonych w prognozie wynika, że realizacja ustaleń przedmiotowego dokumentu przy uwzględnieniu kumulacji możliwych niekorzystnych oddziaływań, nie będzie znacząco oddziaływać na cele i przedmiot ochrony, tym bardziej że dla przedmiotowego obszaru obowiązuje już plan.

Synteza ustaleń prognozy oddziaływania na środowisko

Realizacja ustaleń projektu zmiany planu nie niesie istotnego ryzyka pogorszenia stanu środowiska w rejonie opracowania. Projekt przedmiotowego dokumentu:

- jest zgodny z podstawowymi zasadami i normami zrównoważonego rozwoju, a także wskazaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym;
- minimalizuje wpływ wzmożonej antropopresji, na stosunki wodne występujące na terenie objętym opracowaniem i obszarze przewidywanego oddziaływania inwestycji;
- nie zawiera ustaleń mogących powodować negatywny wpływ na formy ochrony przyrody – w obszarze opracowania jak również w najbliższej okolicy takie nie występują,
- nie zawiera ustaleń, których realizacja może powodować trwałe i nieodwracalne zagrożenia dla środowiska oraz oddziaływać niekorzystnie długofalowo na zdrowie ludzi, mając na uwadze istniejące oddziaływania wywoływane sąsiedztwem;
- nie zawiera ustaleń, których realizacja mogłaby pogorszyć długofalowo komfort życia lokalnej społeczności – brak zabudowy mieszkaniowej w obszarze opracowania jak i w najbliższym sąsiedztwie.

2. Informacje wstępne

Podstawą formalną do realizacji opracowania jest zlecenie Urzędu Miasta Białą Podlaska.

Artykuł 51 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.), zwaną dalej „ustawą o ocenach oddziaływania na środowisko”, wprowadza obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko. Jest ona jednym z elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla dokumentów strategicznych, do których zaliczane są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego lub ich zmiany. Wymagania, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dla projektów dokumentów strategicznych, w tym miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zawiera art. 51 ust. 2 powołanej wyżej ustawy. Stopień szczegółowości prognozy został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Lublinie oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białej Podlaskiej. Oba uzgodnienia wymagają, aby informacje zawarte w prognozie były zgodne z art. 51 przywołanej wyżej ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko.

Wymagania wynikające z artykułu 51 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ocenach oddziaływania na środowisko zostały uwzględnione w niniejszej prognozie, w stopniu, na jaki pozwala stan współczesnej wiedzy oraz zawartość, szczegółowość i etap przyjęcia przedmiotowego dokumentu planistycznego. W przypadku wątpliwości, przy ocenie zagrożenia kierowano się zasadą przezorności przyjmując najbardziej niekorzystny z możliwych scenariusz wydarzeń.

Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Punktem wyjścia do prognozowania przyszłych potencjalnych zmian jest znajomość aktualnych warunków środowiskowych na terenie opracowania. Podstawowym źródłem tych informacji są dane zebrane podczas wizji terenowej przeprowadzonej przez zespół projektowy. W prognozie wykorzystano także opracowanie ekofizjograficzne dla miasta Biała Podlaska oraz inne źródła, które wymieniono w wykazie literatury. Należą do nich między innymi wyniki monitoringu poszczególnych komponentów środowiska publikowane w komunikatach i raportach Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, prognozy i raporty dla innych, wcześniej przyjętych dokumentów powiązanych z projektem zmiany planu, program ochrony środowiska oraz waloryzacja przyrodnicza gminy.

Zakres prac terenowych był dostosowany do stopnia skomplikowania struktury środowiska przyrodniczego oraz szczegółowości danych archiwalnych. Kryterium zasadniczym wyboru metody kartowania terenu był utylitaryzm, czyli użyteczność uzyskanych danych z punktu widzenia ustalonych celów prognozy. Zwracano uwagę na źródła i skutki oddziaływań antropogenicznych (np. hałas, degradacja środowiska, przekształcenia rzeźby, konflikty funkcjonalne) oraz zmiany w środowisku przyrodniczym (retrospekcja).

Opis sposobów i metod pozyskiwania danych przedstawiono szczegółowo w rozdziałach poświęconych poszczególnym komponentom, natomiast do identyfikacji, analizy i oceny prawdopodobnych oddziaływań na środowisko planowanych funkcji terenu zastosowano metody optymalne dla stopnia szczegółowości ustalenia, którego dotyczy prognoza. Do oszacowania skutków środowiskowych wynikających z realizacji projektu zmiany planu korzystano między innymi z ustaleń planu, dotyczących rozwiązań infrastrukturalnych, które konfrontowano z wrażliwością terenów na poszczególne rodzaje presji antropogenicznych (np. emisja pyłów do powietrza, emisja hałasu, wprowadzanie wód opadowych lub roztopowych do wód lub do ziemi, wykorzystywanie zasobów środowiska, zanieczyszczenie gleby lub ziemi, niekorzystne przekształcenia naturalnego ukształtowania terenu czy ryzyko wystąpienia poważnych awarii). W szczególności, przy opracowaniu prognozy zastosowano następujące metody: indukcyjno-opisową na podstawie danych archiwalnych, analogii środowiskowych, diagnozy stanu środowiska na podstawie kartowania terenowego i analiz kartograficznych.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy przyjęto podstawowe założenie, że zapisy ustaleń projektu zmiany planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców.

Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania stosunkowo wysokiej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Przy zastosowaniu powyższej metodologii określono jeden typ obszaru, które został wskazany na załączniku graficznym wraz z opisaniem potencjalnego oddziaływania i skutków realizacji ustaleń.

3. Charakterystyka obszaru objętego opracowaniem

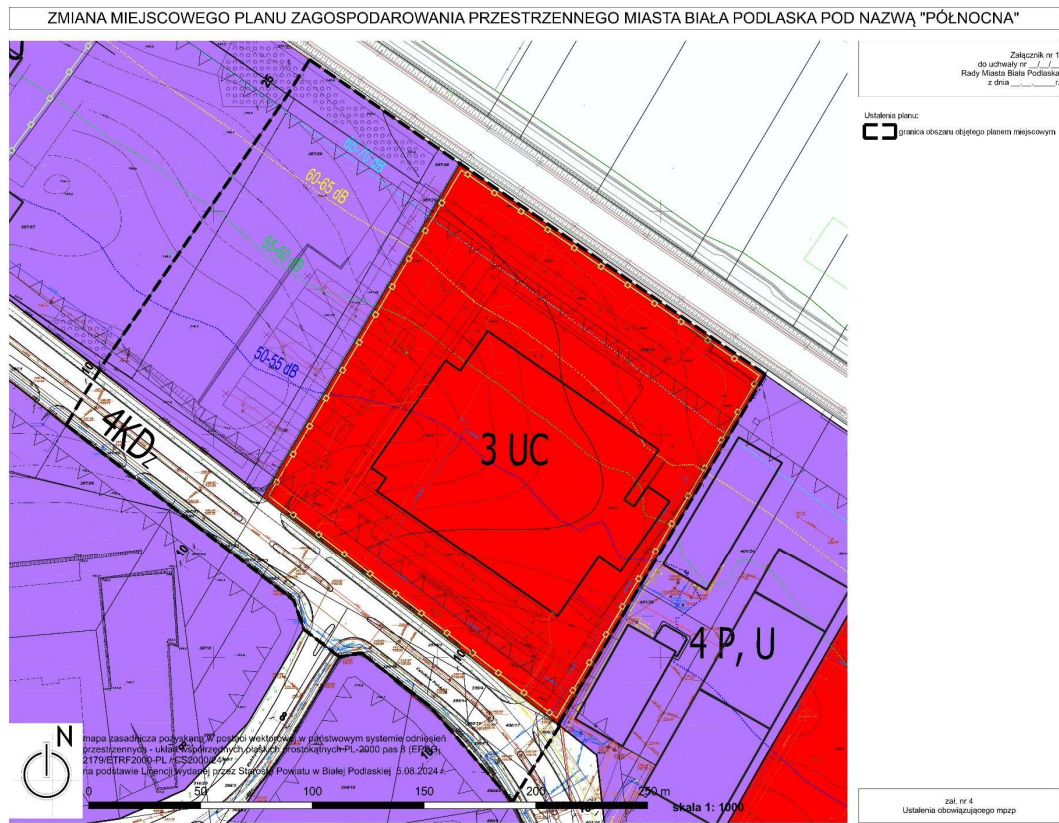
Zmiana planu obejmuje obszar funkcjonującego marketu budowlanego wraz z terenem niezabudowanym od strony zachodniej oraz fragment ulicy Celników Polskich o powierzchni około 5,21 ha.

Teren opracowania nie posiada naturalnej roślinności, gdyż został zabudowany, stanowi ulicę, parking lub został poddany niwelacji, które pozbawiła go naturalnej roślinności.

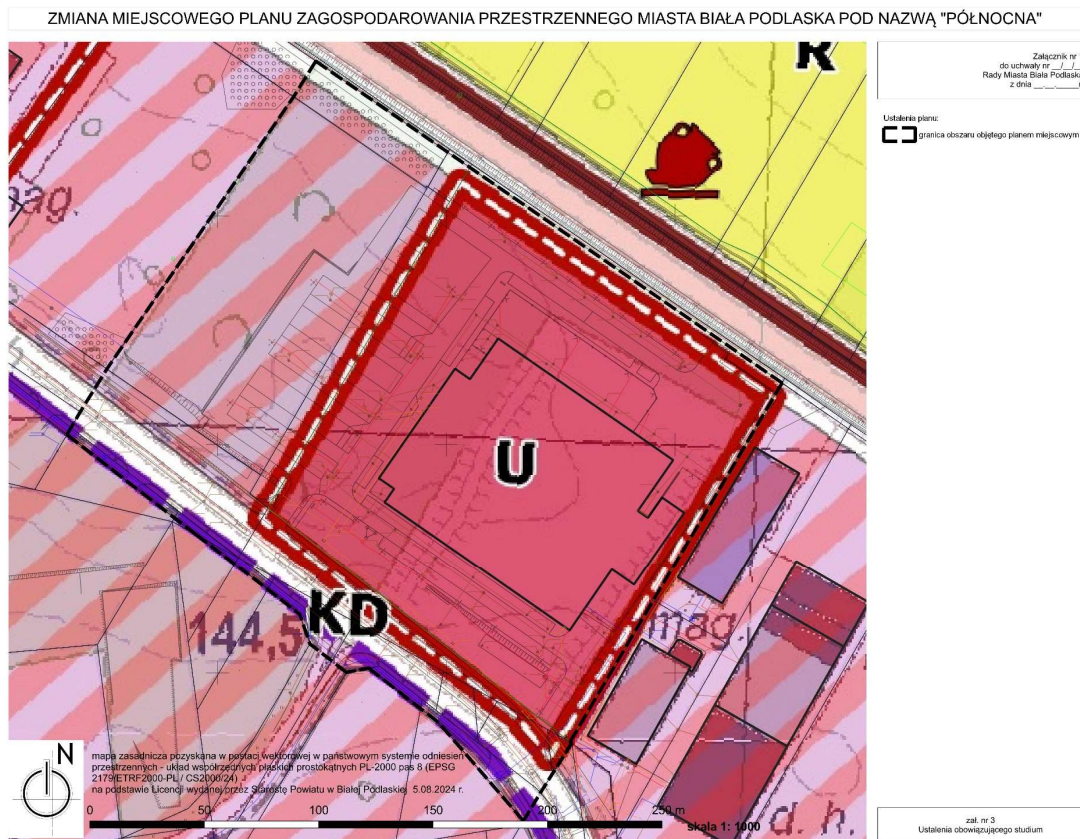
Rys. Mapa obszaru objętego projektem zmiany planu miejscowego.

Rys. Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego

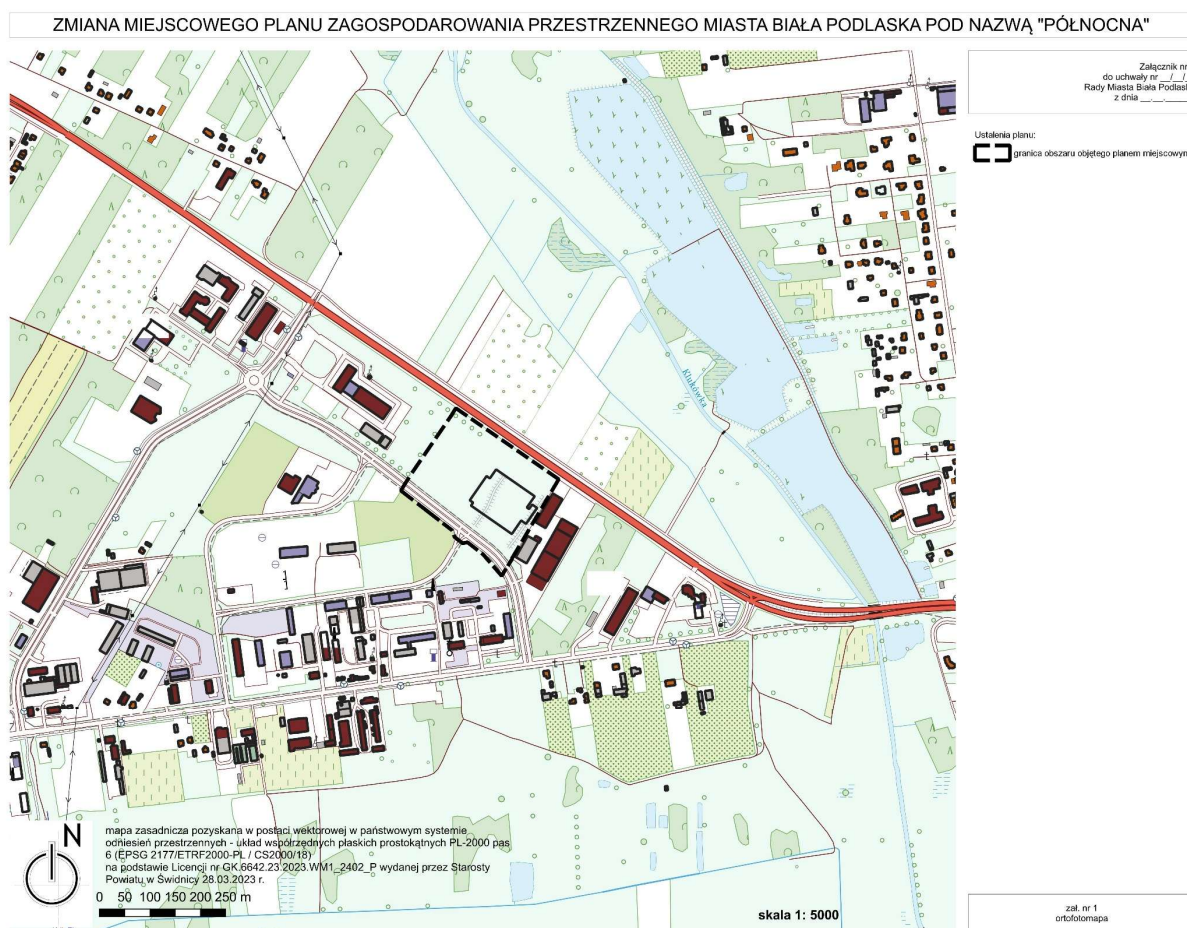
Rys. Obowiązujące ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Źródło: Opracowanie własne

4. Analiza stanu środowiska na obszarach objętych przewidywanym oddziaływaniem

Stan środowiska obszaru objętego zmianą planu z uwagi na zakres zjawisk przestrzennych miasta Biała Podlaska poddano analizie w oparciu o rozpoznanie terenowe oraz o zapisy opracowania ekofizjograficznego dla terenu miasta Biała Podlaska, prognozy oddziaływania na środowisko sporządzone do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska oraz prognoz oddziaływania na środowisko sporządzone do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Na terenie opracowania brak jest elementów przyrodniczych, które mogłyby zapewniać powiązania z innymi obszarami jak również stanowić miejsce naturalnych zbiorowisk oraz stałe żyjących zwierząt oprócz tych związanych stricte z terenami silnie zurbanizowanymi. Zasadniczą rolę w powiązaniach przyrodniczych w najbliższym sąsiedztwie obszaru objętego zmianą planu miejscowego z terenami przyległymi stanowi dolina rzeki Klukówka zlokalizowane poza obszarem opracowania od strony północnej za drogą krajową nr 2.

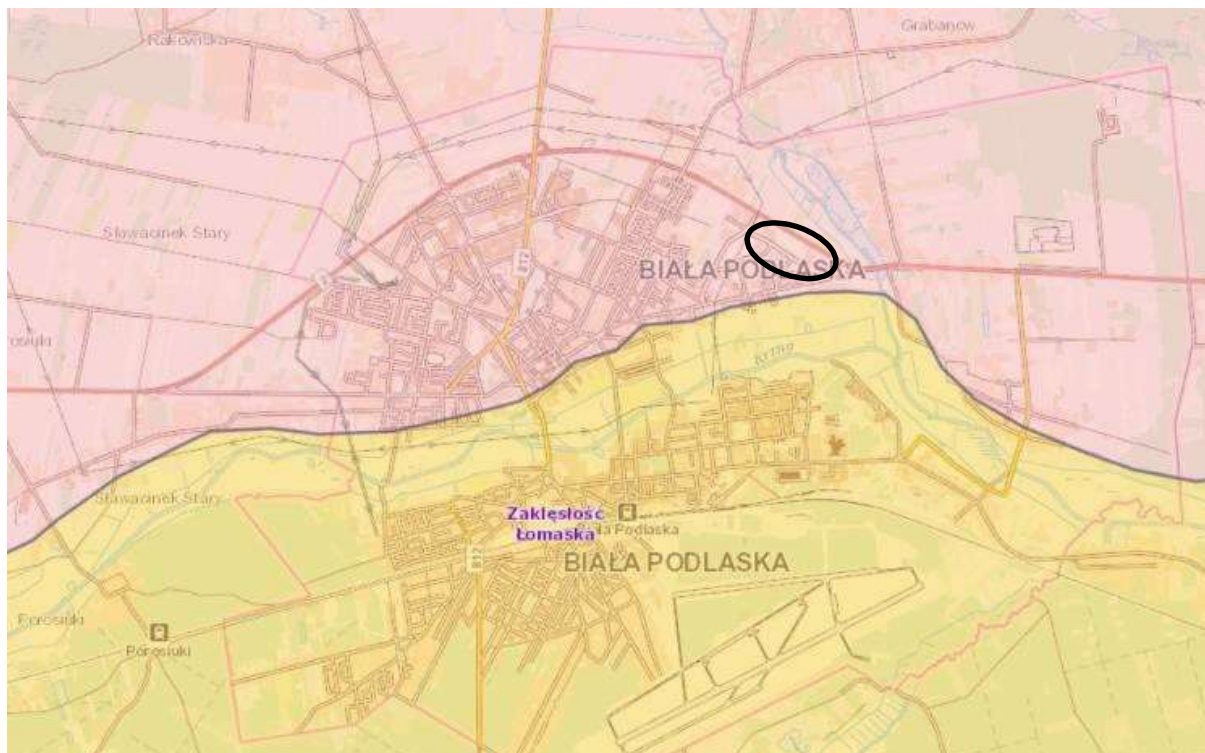
Z uwagi na fakt, że prognoza skutków oddziaływania na środowisko nie stanowi raportu oddziaływania na środowisko danego przedsięwzięcia i ma z założenia charakter bardziej ogólny. Prognoza ma ocenić daną zmianę przeznaczenia w kontekście uwarunkowań, które nierzadko wykraczają poza zakres działki i powinny być oceniane w kontekście danego kwartału lub szerzej całego miasta, stąd przyjęto

zasadę opisu komponentów przyrodniczych obejmujących całą gminę ze wskazaniem o ile to możliwe elementów występujących w obszarze zmiany planu.

4.1. Ukształtowanie powierzchni terenu

Zgodnie z podziałem fizyczno - geograficznym Polski, teren opracowania położony jest na Równinie Łukowskiej wchodzącej w skład Niziny Południowopodlaskiej. Dla tego rejonu charakterystyczny jest płaski, równinny krajobraz będący rezultatem akumulacji utworów piaszczystych przez wody wypływające spod lodowca i wody rzeczne. Są to zatem pokrywy fluwioglacjalne poziomów akumulacyjnych i moreny dennej. W następnych fazach rzeźbotwórczych przeszły one znaczne przekształcenia. Na północy równiny spowodowane wytapianiem brył martwego lodu. Cofający się lądolód na przedpolu pozostawiał oderwane fragmenty czaszy lodowej, które w okresie interglacjału (ocieplenia klimatu) wytapiały się, pozostawiając zagłębienia w pokrywie fluwioglacjalnej. Zostały one następnie przemodelowane przez procesy erozji i są dzisiaj fragmentami słabo czytelnymi w terenie, a po części zostały zaadaptowane przez ciek i dzisiaj w niewielkim stopniu przypominają pierwotne formy: np. forma przy zachodniej granicy miasta, która ma typowy wygląd doliny ukształtowanej przez erozyjne procesy dolinne (dolinka zawieszona, uchodząca do Krzyny w rejonie ulicy Sławacińskiej).

Zagłębienia powytopiskowe zostały wykorzystane również przez Krznię i Klukówkę. Rozległa powierzchnia między dolinami obydwu rzek to równina ukształtowana jako pokrywa gliniasta moreny dennej i piaszczystej frakcji pokrywy akumulacyjnej fluwioglacjalnej, które tworzą powierzchnię wierzchowinową, miejscami z wyraźnymi krawędziami (patrz: mapa ekofizjograficzna). Łagodne stoki (ok. 2%) wierzchowiny to rejon lokalizacji i rozwoju zabudowy i teren najintensywniej zurbanizowany.

Rysunek 3. Położenie terenu opracowania na tle regionów fizycznogeograficznych wprowadzonego przez J. Konradzkiego, (Geografia regionalna Polski, Warszawa 2002)

W granicach terenu nie występują obszary osuwiskowe.

Sam teren opracowania projektu zmiany planu jest stosunkowo płaski z rzędnymi na poziomie 149,2 m n.p.m.

4.2. **Budowa geologiczna**

Charakter rzeźby terenu miasta Biała Podlaska, a tym samym obszaru analizy, został ukształtowany w czwartorzędzie, w wyniku działalności lądolodu oraz klimatu panującego przed i po zlodowaceniu. Osady polodowcowe zalegają zwartą pokrywą cały teren dzisiejszego miasta, który ulegał dwukrotnemu zlodowaceniu: krakowskiemu i środkowopolskiemu.

Najstarszymi utworami nawierconymi w mieście Biała Podlaska są wapień jurajskie, których strop zalega na głębokości 400 m pod powierzchnią terenu. Na nich bezpośrednio znajdują się utwory kredowe. Utwory kredowe przykryte zostały osadami trzeciorzędowymi – osadami miocenu (drobnoziarniste piaski kwarcowe z wkładkami mułków i węgla brunatnego i oligocenu (drobno i średnioziarniste piaski ilaste, pyły i ropy). Utwory trzeciorzędowe o miąższości około 50 m zalegają na głębokości 20 – 50 m p.p.t. Na trzeciorzędowych utworach zalegają osady czwartorzędowe wykształcone jako gliny zwałowe oraz piaski pochodzenia rzeczno lodowcowego o miąższości od około 75-80 m na zachodzie miasta do 65 m we wschodniej części miasta.

W granicy terenu opracowania powierzchniowe utwory geologiczne tworzą piaski i piaski ze żwirami wodnolodowcowymi.

4.3. **Warunki glebowe**

W obszarze analizy na piaskach gliniastych lekkich osadzonych na piasku luźnym oraz na piaskach słabogliniastych i pyle zwykłym wytworzyły się gleby brunatne wylugowane i kwaśne. Niemniej jednak z uwagi na niwelację terenu obecnie na obszarze opracowania brak jest gleb naturalnych, a niewielkie fragmenty pokryte roślinnością położone są na glebach antropogenicznie przekształconych.

4.4. **Warunki atmosferyczne**

Klimat rejonu Białej Podlaskiej ma charakter przejściowy, wykazuje wyraźnie zaznaczające się cechy klimatu kontynentalnego, o czym świadczą większe średnie amplitudy roczne powietrza osiągające 210C- 230C i należące do wyższych w kraju. Średnia temperatura powietrza w roku wynosi 70C – 80C. Najcieplejszym miesiącem jest lipiec (średnia temperatura powietrza wynosi 170C – 180C). Najchłodniejszym miesiącem jest styczeń temperatura od -40C do -50C). Sumy roczne opadów atmosferycznych kształtują się na poziomie 550 – 600 mm. Najwięcej opadów występuje w czerwcu, lipcu i sierpniu, mniej – w styczniu, lutym i marcu. Wiatry wieją najczęściej z sektora zachodniego i południowego. Średnia prędkość wiatrów osiąga 3,0 – 3,5 m/s. Najsilniejsze (5m/s i więcej) występują

zimą, najslabsze o prędkości ok. 2 m/s – latem. Na kształtowanie się klimatu lokalnego największy wpływ wywierają: rzeźba terenu, roślinność, rodzaj podłoża, wysokość terenu. Najmniej korzystne warunki termiczne i sanitarne, z punktu widzenia zabudowy, występują w dolinach i obniżeniach terenu.

4.5. Wody powierzchniowe

Na obszarze opracowania nie występują wody powierzchniowe. Z uwagi na deficyt wód powierzchniowych w granicach opracowania oraz brak retencjonowania wód opadowych, zapotrzebowanie na wodę musi się opierać o zasoby wód podziemnych.

Zgodnie z podziałem hydrograficznym kraju miasta Biała Podlaska położony jest w obszarze dorzecza Bugu, w zlewni rzeki Klukówka. System hydrograficzny miasta Biała Podlaska tworzą rzeka Krzny, rzeka Klukówka, a także Rudka oraz mniejsze ciek wodne. Zgodnie z podziałem kraju na jednolite części wód powierzchniowych (JCWP) obszar objęty analizą znajduje się w obrębie JCWP Klukówka od Dopływu spod Walimia do ujścia (PLRW 200019266469).

Pod względem hydrograficznym obszar Białej Podlaskiej należy do zlewni: pierwszego rzędu Wisły, drugiego rzędu Narwi, trzeciego rzędu Bugu oraz czwartego rzędu Krzny. Lokalne działy wodne rozgraniczają zlewnie rzek Krzny, Klukówki i Rudki oraz przebiegających poza granicami miasta, mniejszych cieków - Dopływu z Woskrzenic Dużych, Dopływu spod Grabanowa-Kolonii i Dopływu spod Zaberbecza. Rzeki przedmiotowego obszaru charakteryzują się reżimem umiarkowanym z wezbraniem wiosennym oraz zasilaniem gruntowo- deszczowo- śnieżnym, zasilanie podziemne nieznacznie przeważa nad łącznym zasilaniem deszczowo-śnieżnym. Najwyższe przepływy notuje się w okresie wiosennym. Największą rzeką przedmiotowego obszaru jest Krzna, będąca lewobrzeżnym dopływem

Bugu, o łącznej długości 119,9 km (w granicach miasta - 8,8 km). Swoją początek bierze w środkowej części Niziny Południowopodlaskiej, uchodzi do Bugu w miejscowości Neple. Krzna przecina centralną część miasta, płynąc w kierunku wschodnim. Jej przebieg, do ujścia Klukówki, jest zbliżony do równoleżnikowego, następnie zmienia kierunek na południowo-wschodni, by po przyjęciu wód Rudki, już poza granicami miasta, powrócić do równoleżnikowego. Dolina Krzny osiąga znaczną szerokość, dochodzącą miejscami do 800 m, jej dno jest podmokłe, w wielu miejscach zabagnione. Rzeka na całej długości jest uregulowana. W granicach Białej Podlaskiej regulacja została przeprowadzona przed II wojną światową, pozostałością po naturalnym przebiegu rzeki są liczne, nadal dobrze zachowane i wypełnione wodą, starorzecza. Współczesne koryto ma szerokość 16-18 m, podłużny spadek wynosi około 0,3‰. Według pomiarów na wodowskazie w Białej Podlaskiej, średni roczny przepływ (SQ) rzeki wynosi 4,52 m³/s, średnia z najmniejszych przepływów rocznych (NQ) z wielolecia (SNQ) wynosi 1,18 m³/s. Krzna stanowi znaczące źródło zagrożenia powodziowego, jak również istotną barierę w rozwoju przestrzennym miasta. W wschodniej części miasta do Krzny uchodzi Klukówka, będąca jej największym lewostronnym dopływem. Łączna długość rzeki wynosi 34,4 km (w granicach Białej Podlaskiej - 2,6 km, dodatkowo na długości 1,2 km stanowi granicę miasta), jej źródła znajdują się w miejscowości Bachorza, w gminie Huszlew. W rejonie ujścia wody rzeki są spiętrzone na wysokość około 1,5 m w celu doprowadzenia wody do stawów rybnych, znajdujących się około 1,5 km w górę rzeki. Stawy te, o łącznej powierzchni około 36 ha, stanowią największe zbiorniki wodne na terenie

Białej Podlaskiej. Dolina Klukówki osiąga szerokość dochodzącą do 600 m, jej dno jest podmokłe. Rzeka jest uregulowana, prace regulacyjne zostały wykonane w latach 1971-1972. Według pomiarów na wodowskazie przy ujściu rzeki do Krzny, średni roczny przepływ (SQ) rzeki wynosi 1,06 m³/s, średnia z największych przepływów rocznych (WQ) z wielolecia (SWQ) wynosi 10,10 m³/s. Około 2,6 km w dół rzeki od ujścia Klukówki do Krzny uchodzi prawostronny dopływ, Rudka. Łączna długość rzeki wynosi 28,6 km, na długości około 3 km przebiega wzdłuż południowowschodniej granicy Białej Podlaskiej. Swój początek bierze w okolicach miejscowości Żelizna w gminie Komarówka Podlaska. W sąsiedztwie miasta płynie w większości naturalnym, meandrującym korytem, jedynie poniżej mostu kolejowego dokonano w latach 1964-1956 jej częściowej regulacji. Średni spadek podłużny rzeki wynosi około 0,45‰. Dno doliny jest silnie podmokłe. Rudka jest odbiornikiem wód opadowych z terenu byłego lotniska w Białej Podlaskiej. Według pomiarów na wodowskazie zlokalizowanym przy ujściu rzeki do Krzny, średni roczny przepływ (SQ) rzeki wynosi 0,65 m³/s, średnia z najmniejszych przepływów rocznych (NQ) z wielolecia wynosi 0,066 m³/s. Uzupełnienie naturalnej sieci wód powierzchniowych stanowią na terenie miasta sztuczne rowy melioracyjne, zbiorniki wodne i stawy hodowlane. Lokalne warunki hipsometryczne i geologiczne, przede wszystkim występowanie w podłożu utworów nieprzepuszczalnych, spowodowały, że na terenie miasta znajdują się liczne, niewielkie, izolowane zagłębienia bezodpływowe - chłonne. W południowo-wschodniej części miasta, w strefie działu wodnego rozgraniczającego zlewnie Krzny i Rudki znajdują się dwa obszary bezodpływowe – ewapotranspiracyjne. Większy z nich położony jest na skraju terenów zabudowanych miasta. Zasoby wodne na tym obszarze administrowane są przez Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Lublinie.

4.6. **Wody podziemne**

Obszar miasta Biała Podlaska w większości należy do obszarów o infiltracyjnej przewadze procesów kształtujących obieg wody. Wsiąkanie wód opadowych dominuje ze względu na wspomniany wysoki współczynnik przepuszczalności gleb i osadów powierzchniowych. Zaznacza się przestrzenne zróżnicowanie intensywności infiltracji i głębokości tworzenia ciągłego zwierciadła wód podziemnych: na południe od Krzny w subregionie Polesia Podlaskiego wsiąkanie jest ułatwione w wyniku budowy hydrogeologicznej, zaś na Równinie Łukowskiej, czyli na północ od rzeki, wsiąkanie wód opadowych i roztopowych jest nieco utrudnione występowaniem glin i mułków.

Na podstawie dostępnych materiałów źródłowych wynika, że ważne użytkowo poziomy wodonośne występują w utworach czwartorzędowych, trzeciorzędowych, górnokredowych i jurajskich. Dwa pierwsze mają charakter wód porowych (wypełniających pory w osadach piaszczystych) a kredowy w głębokich utworach szczelinowych wapieni mezozoicznych.

Wody szczelinowe – poza jurajskimi - nie mają bezpośredniego znaczenia w gospodarce wodnej Białej Podlaskiej i w warunkach wodnych siedlisk, czyli są poza zasięgiem szaty roślinnej. Dla piętra górnokredowego, którego strop zalega na znacznej głębokości – około 140,0 m p.p.t. nie ustalono nawet zasobów wodnych, choć zbilansowano wody występujące niżej, czyli jurajskie. Obydwa poziomy

mezozoiczne oddzielone są od czwartorzędowo – trzeciorzędowych poziomami nieprzepuszczalnymi, co w warunkach naturalnych izoluje je od bezpośredniego zasilania z poziomów młodszych.

Wody czwartorzędowe mają charakter wód swobodnych i bezpośrednio zasilane są w wyniku infiltracji wód opadowych i roztopowych. Zwierciadło jest współkształtne z rzeźbą terenu: podnosi się na wierzchołkach i obniża w dolinach i zagłębieniach terenu. Jego charakterystyczną cechą jest szybka reakcja na wielkość zasilania: poziom czwartorzędowy waha się w zależności od wielkości zasilania lub jego braku a ponadto obserwowane jest tu zjawisko tzw. wzniosu kapilarnego, czyli podnoszenia się (podsiąkania) wody w gruncie (w porach) na zróżnicowaną wysokość w zależności od rodzaju osadów.

W rejonie Białej Podlaskiej wysokość wzniosu kapilarnego zawiera się w granicach: od 1,0 m (piaszki drobnoziarniste) do 4,0 m (piaszki gliniaste i gliny piaszczyste). Ma to istotne znaczenie dla wilgotności siedlisk.

Generalnie zwierciadło poziomu czwartorzędowego w mieście występuje średnio na głębokości od 1,0 do poniżej 10,0 m p.p.t. Najczęściej obserwowany jest w dolinach rzecznych, gdzie w aluwiach rzecznych głębokość do wody nie przekracza 1,0 m a w okresach dużego zasilania układa się tuż pod powierzchnią topograficzną. Na wierzchołkach poziom czwartorzędowy stabilizuje się znacznie głębiej: zdecydowanie najczęściej głębiej niż 4,0 m p.p.t. a lokalnie na wzniesieniach morenowych nawet poniżej 10 m p.p.t.

Poziom czwartorzędowy jest bezpośrednio drenowany przez cieki. Występują ściśle związki hydrauliczne wód powierzchniowych i wód czwartorzędowych. Oznacza to, że wykonana melioracja odwadniająca w dolinie Krzny przyspieszyła nie tylko odpływ powierzchniowy korytem ale również dopływ podziemny do koryta i odpływ zasobów poza zlewnię. W okresach ograniczonego zasilania atmosferycznego – jest to główną przyczyną „spłaszczenia” zwierciadła wód gruntowych a generalnie zasadniczego zmniejszenia zasobów wodnych w zbiorniku czwartorzędowym. Wody trzeciorzędowe – najważniejsze z punktu widzenia gospodarki wodnej – występują na głębokości od 20,0 do 50,0 m p.p.t. w zależności od miąższości warstwy wodonośnej i zalegania osadów nieprzepuszczalnych. Znajduje się on poza zasięgiem drenażu przez wody powierzchniowe a zatem nie bierze udziału w zasilaniu Krzny, Klukówki i Rudki ani zagłębień bezodpływowych. Generalnie oddzielony jest od wód czwartorzędowych osadami słaboprzepuszczalnymi, jednak o nieciągłym występowaniu, czyli o braku trwałej izolacji wód czwartorzędowych i trzeciorzędowych, jednak stwarzających warunki do napinania zwierciadła trzeciorzędowego, szczególnie w okresach dużego zasilania.

Teren opracowania położony jest w obrębie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Subzbiornik Podlaskie (nr 224). Obszar GZWP nr 224 jest położony we wschodniej części Polski na granicy Podlasia i Polesia. Obejmuje swym zasięgiem powierzchnię 1196,6 km². Zbiornik ten budują różnowiekowe serie piaszczyste. Są to połączone czwartorzędowo-neogeńsko- paleogeńskie utwory porowe, które tworzą drugi (dolny), spągowy poziom wodonośny. Budują go głównie piaszki kwarcowe o zróżnicowanej granulacji, od drobno- do gruboziarnistych. Seria wodonośna tworzy rozległą i ciągłą warstwę o miąższości najczęściej 15–40 m, a lokalnie przekracza nawet 50 m. W południowej i wschodniej części zbiornika, gdzie brak osadów neogeńsko-paleogeńskich, czwartorzędowe osady dolnego poziomu wodonośnego zalegają bezpośrednio na marglach kredy górnej. W tej części terenu strop kredy

występuje na rzędnych ok. 70–80 m n.p.m., obniżając się ku zachodowi do rzędnych 20–30 m n.p.m. W obniżeniu podłoża kredowego osady czwartorzędowe zalegają na utworach oligocenu i miocenu, z którymi tworzą czwartorzędowo- neogeńsko-paleogeński poziom wodonośny. Utwory wodonośne lokalnie są rozdzielone przez przewarstwienia mułków lub ilów miocenu lub pliocenu. Parametry hydrogeologiczne poziomu zbiornikowego są zróżnicowane, co wynika z różnej granulacji osadów piaszczystych oraz ich zmiennej miąższości. Wodoprzewodność warstw zbiornikowych osiąga wartości od kilkudziesięciu do 3500 m²/d, zaś współczynnik filtracji zmienia się w przedziale od 1,68–16,8 m/d. Zwierciadło wód podziemnych ma tu charakter napięty. Zasilanie wód podziemnych GZWP nr 224 następuje pośrednio na drodze infiltracji opadów atmosferycznych w obrębie zbiornika oraz w wyniku ascencji z poziomów głębszych (mezozoicznych). Zasoby dyspozycyjne głównego poziomu GZWP nr 224 oszacowano na 74 160 m³ /d. Podstawowym źródłem zaopatrzenia w wodę ludności są zarówno wody powierzchniowe, jak i podziemne. Wody podziemne do celów przemysłowych są eksploatowane głównie do celów spożywczych. Sumaryczna wielkość zatwierdzonych zasobów eksploatacyjnych ujęć wód podziemnych zlokalizowanych w granicach zbiornika wynosi 55 200 m³ /d i stanowi 74% zasobów dostępnych. Wielkość rzeczywistego poboru wód podziemnych z tego zbiornika wynosi 15 309,9 m³ /d co stanowi 20,6% jego zasobów dyspozycyjnych. Stan jakości wód podziemnych na obszarze całego zbiornika zaklasyfikowano jako dobry, dominują wody zaliczone do II klasy. Wody podziemne czwartorzędowego i neogeńsko- paleogeńskiego piętra wodonośnego są zazwyczaj o niskiej mineralizacji ogólnej. Są to wody typu HCO₃⁻-Ca, rzadziej HCO₃⁻-Ca-Mg. Stężenia głównych składników fizyczno-chemicznych wód podziemnych ogólnie mieszczą się w granicach stężeń dla wód do picia. Stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych stężeń związków żelaza i manganu dla wód do picia (związki te należą do naturalnych składników wód podziemnych). W obrębie GZWP nr 224 na terenach podatnych na zanieczyszczenia wydzielono obszar ochronny. Proponowany obszar ochronny wynosi 111,3 km² i obejmuje południowy i południowo-zachodni fragment zbiornika. Rejon GZWP nr 224 charakteryzuje się niewielkim stopniem uprzemysłowienia (poza rejonami większych miast: Biała Podlaska i Międzyrzec Podlaski). Są tu głównie tereny użytkowane rolniczo, w tym łąki, pastwiska i pola uprawne. Ze względu na zagospodarowanie terenu zakazy i nakazy i ograniczenia w jego użytkowaniu są ukierunkowane na zabezpieczenie wód poziomu zbiornikowego przed zagrożeniami związanymi z rolniczą formą użytkowania terenu.

Zasoby wód głębinowych i obszary ich zasilania podlegają ochronie, która ma na celu zapobieganie i przeciwdziałanie powstawaniu zanieczyszczeń, mogących wpłynąć negatywnie na jakość i ilość wody. Szczelinowo - porowy charakter GZWP sprzyja szybkiej migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu do użytkowych poziomów wodonośnych.

4.7. Warunki florystyczno-faunistyczne

Na analizowanym terenie nie występują prawnie chronione formy ochrony przyrody.

Analizowany teren nie pełni szczególnej roli w systemie ekologicznym miasta Biała Podlaska. Położony jest poza systemem powiązań przyrodniczych obszaru miasta, które tworzą przede wszystkim doliny rzeczne oraz systemy łąk naturalnych.

Faunę terenu opracowania oraz jego okolic tworzą gatunki, które związane są przede wszystkim z środowiskiem ruderalnym, mocno przekształconym. Występują tu zwierzęta, które zaadaptowały się do życia w pobliżu człowieka i wykorzystują to środowisko do żerowania i gniazdowania.

Środowisko przyrodnicze Białej Podlaskiej charakteryzuje się stosunkowo dużym zróżnicowaniem, związanym z różnym poziomem urbanizacji poszczególnych terenów, a co za tym idzie, różnym stopniem przekształcenia środowiska. Szczególną rolę w systemie przyrodniczym miasta odgrywają doliny rzeczne, stanowiące ponadlokalne korytarze ekologiczne, łączące obszary o wysokich walorach przyrodniczych, umożliwiające swobodną migrację organizmów. Według koncepcji Krajowej Sieci Ekologicznej ECONET-Polska dolina Krzny stanowi korytarz ekologiczny 47k. Północno-wschodnia część miasta położona jest natomiast w zasięgu korytarza ekologicznego Polesie - Przełom Bugu (GKW-3), stanowiącego część Korytarza Wschodniego (KW) o znaczeniu europejskim.

Według regionalizacji przyrodniczo-leśnej Polski obszar Białej Podlaskiej położony jest w obrębie IV Krainy Mazowiecko-Podlaskiej, na pograniczu dwóch mezoregionów - część północna miasta należy do Mezoregionu Wysoczyzny Siedleckiej (IV.15), część południowa zaś do Mezoregionu Zakłęstości Łomaskiej (IV.17).¹⁴ Zgodnie z podziałem geobotanicznym Polski J.M. Matuszkiewicza, obszar objęty opracowaniem przynależy do Krainy Południowo Mazowiecko-Podlaskiej, Podkrainy Południowopodlaskiej oraz do 2 jednostek niższego rzędu, których granicą, podobnie jak w przypadku uprzednio przytoczonej regionalizacji, jest rzeka Krzna - część północna miasta należy do Okręgu Wysoczyzny Siedleckiej i Podokręgu Konstanyńskiego, a część południowa do Okręgu Polesia Podlaskiego i Podokręgu Łomaskiego.¹⁵ Potencjalną roślinność naturalną większości terenów wysoczyznowych stanowi grąd subkontynentalny, odmiana środkowopolska, seria uboga, w północnej części miasta - grąd subkontynentalny, odmiana środkowopolska, seria żyzna, na osiedlu Sielczyk - świetlista dąbrowa, postać niżowa, zaś na osiedlu Białka - kontynentalne bory mieszane sosnowo-dębowe. W dolinach rzecznych jest to natomiast niżowy łąg jesionowo-olszowy.¹⁶

Do najcenniejszych pod względem przyrodniczym należą zbiorowiska leśne. Na terenie Białej Podlaskiej zajmują powierzchnię 592,91 ha, z czego 177,91 ha stanowią lasy Skarbu Państwa, pozostające w zarządzie Nadleśnictwa Biała Podlaska, Leśnictwo Grabarka. Pozostałe lasy są własnością prywatną. Lasy prywatne znajdują się we wschodniej i południowo-wschodniej części miasta. Poziom lesistości miasta wynosi 12%. Największe połacie leśne znajdują się wokół byłego lotniska, są to kompleksy leśne Kołychawa i Szumowa Góra. Pełnią one funkcję ochronną ze względu na szczególnie znacznie dla obronności i bezpieczeństwa państwa.¹⁷ Lasy znajdują się również na terenach przylegających do granic administracyjnych miasta, na osiedlach Słoneczne Wzgórze, Pieńki, Sielczyk i Białka, mając swoje przedłużenie na terenie gminy Biała Podlaska. W większości nie tworzą zwartych kompleksów, a szachownicę gruntów leśnych i rolnych. Najczęściej spotykanymi typami siedliskowymi lasu są bór mieszany świeży i las mieszany świeży, rzadziej występują bór świeży i las mieszany wilgotny. W dolinie rzeki Rudki występuje natomiast ols. Gatunkiem panującym jest sosna, co jest związane z występowaniem ubogich siedlisk piaszczystych. Jedynie w dolinie Rudki dominuje olsza. W runie wydzielenia leśnego 5Ah leśnictwa Grabarka stwierdzono występowanie drobnych płatów objętego częściową ochroną chrobotka - rodzaj *Cladonia* sp.¹⁸

Głównym zagrożeniem dla lasów przedmiotowego obszaru jest bliskość miasta i wynikająca z niej intensywna penetracja przez ludzi. Prowadzi to do częstych przypadków nielegalnego składowania śmieci przez okolicznych mieszkańców oraz zaśmiecania przez turystów, płoszenia zwierzyny, niszczenia drzew i roślin, kradzieży drewna i sadzonek, kłusownictwa i podpaleń. Lasy są także niszczone przez szkodniki (zwalczaniem których aktywnie zajmuje się Nadleśnictwo), oraz klęski żywiołowe - wichury i podtopienia. W ostatnich latach obserwowana jest ponadto wzmożona aktywność bobrów, które uszkadzają drzewostany w sąsiedztwie rowów i cieków wodnych, poprzez zgryzanie, ścinanie i korowanie drzew, zgryzanie sadzonek na uprawach oraz podtapianie drzewostanów.

Spośród dolin rzecznych przedmiotowego obszaru największe walory przyrodnicze posiada dolina Rudki, w której zachowały się lasy łęgowe z olszą, stanowiące naturalne zbiorowiska roślinne dolin rzecznych. W pozostałych dolinach, Krzny i Klukówki, występują znacznie uboższe siedliska łąkowe - grądowe, łęgowe, bagienne i pobagienne. Elementem podnoszącym ich walory ekologiczne są zbiorowiska szuwarowe, występujące w obrębie starorzeczy i mis wytopiskowych. Stosunkowo ubogie pod względem przyrodniczym są także tereny rolne. Ich walory podnoszą zadrzewienia śródpolne, niewielkie zbiorniki wodne, występujące wśród użytków rolnych, a także zieleń wzdłuż rowów, cieków i dróg.

Najmniejszą wartością przyrodniczą cechują się tereny zurbanizowane. Ich wartość przyrodniczą podnosi zieleń przydomowa i urządzona, zieleń na terenach cmentarzy (zajmujących około 2,40 ha) i ogrodów działkowych (około 40,8 ha), a także zieleń nieurzadzona, występująca na terenach niezagospodarowanych. Wśród terenów zieleni urządzonej największe znaczenie ekologiczne posiadają:

- Park Radziwiłłowski o powierzchni 11,1 ha, z drzewostanem liczącym 29 gatunków, w tym 4 drzewa uznane za pomniki przyrody;
- Park „Zofii Las” założony w 1935 roku, o powierzchni 3,3 ha, z drzewostanem dębowym.

Świat zwierzęcy Białej Podlaskiej nie został dotychczas szczegółowo rozpoznany. Można jednak stwierdzić, że zróżnicowanie siedliskowe miasta pociąga za sobą zróżnicowanie faunistyczne. Tereny leśne oraz z nimi sąsiadujące są miejscem bytowania ssaków, takich jak jelenie, sarny, dziki, lisy, kuny leśne, borsuki, jeże pospolite, kamionki, łasice, tchórze, myszy leśne, zające i wiewiórki, a także ptaków - kawek, wron, kruków, sów oraz dzięciołów. Tereny otwarte na obrzeżach miasta zamieszkiwane są przez organizmy typowe dla obszarów wiejskich - gryzonie polne, bażanty, kuropatwy, pliszki, jastrzębie, myszołowy, pustułki. Budynki i budowle w centrum miasta licznie zamieszkują: oknówka, kawka, jeżyk, wróbel, gołąb synogarlica turecka, pustułka. Parki i cmentarze zamieszkiwane są przez sroki, wrony siwe, kosy, modraszki zwyczajne (sikora modra), szpaki, gawrony i puszczyki, stanowią też dogodne siedlisko dla ssaków, płazów, motyli, chrząszczy i innych grup bezkręgowców. Rzeki, zbiorniki wodne i tereny w ich pobliżu zamieszkują łabędzie nieme, zimorodki, łyski i różne gatunki kaczek.

Jak to zostało już wskazane wcześniej w obszarze zmiany planu nie występują cenne i chronione zbiorowiska przyrodnicze jak również nie bytują tutaj na stałe gatunki, które podlegają ochronie. W

obszarze planu nie występują stałe siedliska roślinne, tym bardziej takie które można uznać za chronione.

5. Informacje o projekcie planu

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska pod nazwą „PÓŁNOCNA” – Etap I jest skutkiem podjęcia uchwały inicjującej Nr LVII/101/23 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 22 września 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska pod nazwą "PÓŁNOCNA" zmienioną uchwałą Nr LXIII/11/24 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 16 lutego 2024 r. w sprawie sposobu wykonania uchwały o przystąpieniu do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska pod nazwą "PÓŁNOCNA".

5.1. Powiązania projektu zmiany planu z innymi dokumentami

Oceniany projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego realizuje ustalenia zawarte w obowiązującym ustawodawstwie. Ustalenia planu nie naruszają ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska, zatwierdzonego uchwałą Nr XXII/33/21 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 29 marca 2021 r. oraz są zgodne z zapisami zawartymi w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego. Zapisy planu są również spójne z zapisami zawartymi w Aktualizacji programu ochrony środowiska dla Miasta Biała Podlaska.

5.2. Prezentacja projektu zmiany planu

Projekt zmiany planu miejscowego będący przedmiotem postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, w trakcie którego wykonano niniejszą prognozę dotyczy niewielkiego obszaru zlokalizowanego pomiędzy DK2 a drogą Celników Polskich, który obejmuje obszar istniejącego centrum budowlanego oraz niezabudowanych terenów o powierzchni około 5,21 ha.

Teren opracowania to obszar pozbawiony roślinności naturalnej, silnie przekształcony antropogenicznie.

W projekcie ustalono następujące przeznaczenia terenu:

- teren usług handlu wielkopowierzchniowego, oznaczony na rysunku zmiany planu miejscowego symbolem 1UW.
- teren usług lub produkcji, oznaczony na rysunku zmiany planu miejscowego symbolem 1U-P.
- teren drogi zbiorczej, oznaczony na rysunku zmiany planu miejscowego symbolem 10KDZ.

Liniami rozgraniczającymi wyznaczono tereny, dla których ustalono przeznaczenia podstawowe, sposób zagospodarowania i użytkowania terenu, a także nakazy, zakazy i dopuszczenia.

Połączenie komunikacyjne terenu realizowane jest przez istniejącą drogę Celników Polskich.

5.3. Zapisy planu ograniczające negatywne oddziaływania na środowisko

W projekcie zmiany planu minimalizację negatywnych wpływów na środowisko, podjęto poprzez utrzymanie obowiązujących w uchwale Nr XXIX/270/13 Rady Miasta Biła Podlaska z dnia 29 lipca 2013 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biła Podlaska obejmującego obszar "PÓŁNOCNA" (Dz. Urz. Woj. Lubelskiego poz. 4058) zapisów tj.: „§ 13. Na obszarze objętym zmianą planu miejscowego nie występują elementy środowiska i krajobrazu kulturowego objęte ochroną na podstawie przepisów odrębnych.

§ 14. Ustala się obowiązek ochrony wartości przyrodniczych i krajobrazowych występujących na terenie opracowania, to znaczy:

- 1) istniejącego drzewostanu,
- 2) flory i fauny,
- 3) stosunków wodnych - wód powierzchniowych i podziemnych,
- 4) ukształtowania terenu,
- 5) powietrza.

§ 15.

1. Ustala się zakaz niszczenia istniejącej roślinności - pojedynczych drzew lub ich skupisk, krzewów i żywopłotów na terenach prywatnych i publicznych, obsadzeń ulic itp. na całym terenie objętym zmianą planu miejscowego.

2. Powyższy zakaz nie dotyczy zabiegów pielęgnacyjnych oraz drzew zniszczonych lub zagrażających bezpieczeństwu ludzi. Drzewo usunięte z przyczyn wymienionych powyżej nakazuje się zastąpić nowym, już wstępnie ukształtowanym drzewem, gatunku dostosowanego do lokalnego ekosystemu i aktualnych warunków środowiska.

3. W przypadku realizacji nowej zabudowy, nakazuje się taką jej lokalizację, która nie spowoduje zniszczenia istniejącego drzewostanu. Wycinanie drzew niezbędne dla realizacji zabudowy, zgodnej z ustaleniami zmiany planu miejscowego, nakazuje się ograniczyć tak, aby w jak najmniejszym stopniu ingerować w istniejący drzewostan.

§ 16. Ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną zgodnie z § 29.

§ 17. Ustala się zakaz składowania wszelkich odpadów, które nie są wykorzystywane powtórnie w procesach technologicznych zakładów lub zawierających substancje stwarzające szczególne zagrożenie dla środowiska znajdujących się w obszarze zmiany planu miejscowego.

§ 18. Zakazuje się:

- 1) naruszania naturalnych stosunków spływu powierzchniowego,
- 2) odprowadzania ścieków sanitarnych do wód gruntowych i do gruntu.

§ 19.

1. Nakazuje się ochronę istniejących zasobów wód podziemnych, w tym wód gruntowych oraz podjęcie działań, mających na celu ochronę i zapobieganie obniżaniu się zwierciadła wód gruntowych poprzez obowiązek ochrony terenu w strefie ochrony pośredniej ujęcia wody podziemnej.

2. W granicach strefy o której mowa w ust. 1, wskazanej na rysunku zmiany planu miejscowego ustala się:

- 1) zakaz:

- a) wprowadzania ścieków do wód i ziemi,
- b) rolniczego wykorzystania ścieków,
- c) przechowywania lub składowania odpadów promieniotwórczych,
- d) wykonywania robót melioracyjnych oraz wykopów ziemnych,
- e) lokalizowania zakładów przemysłowych, ferm chowu lub hodowli zwierząt, magazynów produktów ropopochodnych i rurociągów do ich transportu,
- f) lokalizowania składowisk odpadów komunalnych, niebezpiecznych, innych niż niebezpieczne i obojętne oraz obojętnych,
- g) lokalizowania cmentarzy oraz grzebania zwłok zwierzęcych,
- h) lokalizowania nowych ujęć wody.

2) nakaz:

- a) realizacji sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, zgodnie z § 37 i § 38 niniejszej uchwały,
- b) odprowadzenia wód opadowych z dachów budynków oraz z terenów utwardzonych ulic i placów miejskich zgodnie z § 39,
- c) ograniczenia wprowadzania powierzchni utwardzonych, zgodnie z ustaleniami § 29.

§ 20.

1. Na całym obszarze objętym zmianą planu miejscowego zakazuje się lokalizacji obiektów i urządzeń, które wymagają tworzenia stref ograniczonego użytkowania, wykraczających poza granicę działki, na której przewiduje się ich lokalizację.

2. Na całym obszarze objętym zmianą planu miejscowego dopuszcza się lokalizację obiektów i urządzeń, które mogą znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko..”

Ponadto dla wyodrębnionych terenów na których dopuszcza się zabudowę określono: maksymalny udział powierzchni zabudowy: minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: minimalną nadziemną intensywność zabudowy: maksymalną nadziemną intensywność zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, geometrię dachów. Co powoduje, iż realizowana na tym terenie zabudowa nie będzie miała charakteru dominującego i nie zaburzy krajobrazu tej części miasta Biała Podlaska .

6. Identyfikacja wpływu ustaleń planu na środowisko

6.1. Przewidywane oddziaływania na środowisko

Obszar opracowania to teren istniejącego centrum budowlanego.

Utrzymane „de facto” z obowiązującego planu zagospodarowanie z uwzględnieniem dokonanych nieznacznych korekt w zakresie wskaźników urbanistycznych nie powinno powodować wzrostu uciążliwości, ponad te które już wynikają z ustaleń obowiązującego planu.

- siły i kierunku oddziaływań:
 - (+) korzystnie wpływające na środowisko,
 - (0) neutralne wobec środowiska,
 - (-) negatywne dla środowiska, w stopniu: **1** - nieznacznym, **2** - umiarkowanym, **3** -znaczącym,
- czasu oddziaływania:
 - (K) krótkoterminowe,
 - (Ś) średnioterminowe,
 - (D) długoterminowe,
- trwałości:
 - (N) nieodwracalne,
 - (O) odwracalne,
- sposobu oddziaływania:
 - (B) bezpośrednie,
 - (P) pośrednie,
 - (W) wtórne.

Ustalenia projektu zmiany planu	Wpływ na komponenty środowiska						
	Powierzchnia ziemi	Zasoby kopalin	Wody	Powietrze i klimat	Szata roślinna	Obszary przyrodniczo cenne	Środowisko społeczne
teren usług handlu wielkopowierzchniowego, oznaczony na rysunku zmiany planu miejscowego symbolem 1UW	-1 DNB	0 DNB	-1 DNP	-1 DNB	-1 DNB	-1 DNB	+ DNB
teren usług lub produkcji, oznaczony na rysunku zmiany planu miejscowego symbolem 1U-P	-1 DNB	0 DNB	-1 DNP	-1 DNB	-1 DNB	-1 DNB	+ DNB
teren drogi zbiorczej, oznaczony na rysunku zmiany planu miejscowego symbolem 10KDZ	-1 DNB	0 DNB	-1 DNP	-1 DNB	-1 DNB	-1 DNB	+ DNB

Z powyższej tabeli wynika, że ustalenia projektu zmiany planu nie spowodują znaczących negatywnych skutków dla ludzi ani nie wpłyną znacząco na jakość powietrza i klimat. Dojdzie do zmiany ukształtowanie powierzchni. Nie zostaną zaburzone stosunki wodne. Uwzględniając ustalenia

projektu zmiany planu szczególnie powierzchnię biologicznie czynną i wysokość zabudowy należy stwierdzić, że umożliwi to minimalizację negatywnych oddziaływań. W dalszej części prognozy omówiono zasygnalizowane wyżej skutki ustaleń projektu przedmiotowego dokumentu na te komponenty środowiska, które będą podlegały niekorzystnym oddziaływaniom.

7. Przewidywane skutki realizacji ustaleń projektu zmiany planu dla poszczególnych komponentów środowiska abiotycznego

Konsekwencją realizacji ustaleń projektu zmiany planu miejscowego będzie wprowadzanie dodatkowych ilości substancji i energii do środowiska, nieodwracalne przekształcanie powierzchni ziemi i zmiana stosunków wodnych. Aktualny stan zagospodarowania terenu opracowania oraz potencjalna wrażliwość poszczególnych komponentów środowiska, jak i całego ekosystemu na antropopresję, pozwala na przedstawienie spodziewanych skutków realizacji dopuszczonych projektem zmiany planu działań dla środowiska abiotycznego.

Przekształcenia powierzchni ziemi i gleb

Ustalenia planu spowodują ograniczenie powierzchni biologicznie czynnych i zmniejszenie przestrzeni gleb oraz częściowo nieodwracalne przekształcenia rzeźby terenu. Będą to zmiany powodujące nieznaczny wpływ na występowanie gleb i charakter krajobrazu na tym obszarze. Przekształcenia te będą trwałe i w większości nieodwracalne.

Rzeźba terenu w granicach obszaru planu jest stosunkowo mało urozmaicona i nie przewiduje się większych działań makroniwelacyjnych.

Nie prognozuje się znacząco negatywnego wpływu ustaleń projektu zmiany planu na przestrzeń produkcyjną gleb na obszarze całej gminy.

Zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych

Ustalenia planu zobowiązują do odprowadzania ścieków i wód opadowych i roztopowych do kanalizacji, a w przypadku jej braku do zbiorników bezodpływowe lub przydomowych oczyszczalni ścieków. Mogą to być czynniki grożące zanieczyszczeniem wód, jednak przy prawidłowej eksploatacji nie powinno dochodzić do zanieczyszczenia wód gruntowych i gruntu, gdyż w obszarze planu zabudowa będzie miała charakter wyłącznie technologiczny i nie będzie prowadziła do powstawania zanieczyszczeń.

Nie prognozuje się znacząco negatywnego oddziaływania ustaleń planu na środowisko wodne.

Zanieczyszczenie powietrza

Na obszarze planu ilości obiektów emitujących substancje do powietrza będzie na tyle mała, że nie przewiduje się przekroczeń dopuszczalnych wartości stężeń głównych zanieczyszczeń w cyklu rocznym. Lokalnie uciążliwe mogłyby być emisje z lokalnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi jednak zmiany przepisów oraz wejście w życie uchwały sejmiku województwa lubelskiego, wymusza stosowanie technologii o wysokiej sprawności grzewczej i niskiej emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Nie prognozuje się znacząco negatywnego wpływu na jakość powietrza ustaleń projektu zmiany planu.

Klimat akustyczny

Źródłem znaczącego hałasu są przede wszystkim tereny komunikacji samochodowej zlokalizowane poza obszarem planu a mianowicie DK2. Realizacja ustaleń planu będzie generować dodatkowy ruch samochodowy, co związane jest ze zwiększoną emisją hałasu i pogorszeniem standardu klimatu akustycznego. Jego wartości nie powinna jednak przekraczać dopuszczalnych poziomów i nie powinny stanowić uciążliwości z uwagi na przemysłowo-usługowy charakter obszaru opracowania jak i otoczenia, z drugiej strony na bliskość układu tranzytowego, który zapewnia płynne wyprowadzenie ruchu ciężkiego.

Promieniowanie niejonizujące

Wśród zidentyfikowanych, szkodliwych dla środowiska, rodzajów promieniowania powodowanego przez działalność człowieka, wyróżnia się promieniowanie niejonizujące, pojawiające się wokół linii energetycznych wysokiego napięcia, radiostacji, pracujących silników elektrycznych oraz instalacji przemysłowych, urządzeń łączności, domowego sprzętu elektrycznego, elektronicznego itp.

W przedstawionej do oceny zmianie planu zagospodarowania przestrzennego dostawa energii elektrycznej realizowana będzie w oparciu o projektowany układ sieci i urządzeń elektroenergetycznych. Przewiduje się również realizację linii kablowych podziemnych, nie wykluczając możliwości realizacji napowietrznych linii energetycznych oraz lokalizację nowych stacji transformatorowych na działkach wydzielonych, będących we władaniu dostawcy energii, bądź w granicach terenów pozostałych funkcji.

Skutki emisji gazów i pyłów do atmosfery

Projekt zmiany planu wprowadza przeznaczenie, która może powodować emisji pyłów, jednocześnie przyjęte ustalenia w zakresie emisji, powinny ograniczać to oddziaływanie do poziomów dopuszczalnych przez prawo.

Wpływ na klimat lokalny

Planowana zabudowa będzie miała nieznaczny wpływ na modyfikację klimatu lokalnego, szczególnie w odniesieniu do zaburzeń pola wiatru. Może natomiast powodować wzrost emisji ciepła. Zabudowy nie powinna ograniczać przewietrzania. Nie prognozuje się zmian klimatu lokalnego.

Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Ustalenia projektu zmiany planu nie przewidują wprowadzania na teren objęty opracowaniem obiektów ani materiałów mogących być potencjalną przyczyną nadzwyczajnych zagrożeń dla ludzi i środowiska.

Ryzyko wystąpienia zagrożeń naturalnych

Ustalenia projektu zmiany planu nie stwarzają ryzyka wystąpienia katastrof budowlanych z uwagi na lokalizację zabudowy na terenach masowych ruchów ziemi ani też zwiększenia narażenia na szkody powodziowe i podtopienia.

Wpływ na różnorodność biologiczną, świat roślinny i zwierzęcy oraz obszary chronione w tym Natura 2000

Na obszarze planu nie stwierdzono występowania cennych przyrodniczo siedlisk roślinnych i zwierzęcych. Na obszarze zmiany planu nie występują naturalne tereny zielone, wszystkie powierzchnie biologicznie czynne są powierzchniami antropogenicznie przekształconymi.

Nie prognozuje się bezpośredniego wpływu na różnorodność biologiczną.

Nie prognozuje się negatywnego wpływu na zachowanie siedlisk roślinnych.

Pośrednio może wystąpić presja antropogeniczna na teren doliny rzecznej z uwagi na przebywających na terenie ludzi (wydeptywanie, niszczenie, zrywanie, etc.). Jednakże oddziaływanie te ogranicza znacząco przebiegająca od północy droga krajowa nr 2

Nie prognozuje się znacznego negatywnego wpływu ustaleń planu na faunę, która na obszarze zmiany planu praktycznie nie występuje.

Ocena zmian w krajobrazie

Ustalenia planu w zakresie ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zapewniają utrzymanie skali i charakteru obszaru. Stwarza to możliwość harmonijnego zagospodarowania całego obszaru, co nie wpłynie negatywnie na walory krajobrazowe.

Wpływ na zabytki

Na terenie opracowania brak jest obiektów podlegających ochronie kulturowej.

Dobra materialne

Ustalenia planu nie spowodują strat materialnych, rozumianych w tej prognozie jako dodatkowe nakłady poniesione przez osoby trzecie, konieczne na przeciwdziałanie zanieczyszczeniu środowiska lub inne szkody dające się wyrazić w pieniądzu.

Wpływ na zdrowie ludzi

Rozwój zabudowy zwiększy zasięg uciążliwości związanych z już istniejącą na tym terenie zabudową jednak rodzaj działalności i przyjęte wskaźniki urbanistyczne wpływ ten ograniczą. Wprawdzie o zdrowiu człowieka decyduje dużo innych uwarunkowań i osobnicza odporność na choroby, ale np. zaburzenie snu w wyniku uciążliwego hałasu, trwające przez długi czas, może odbić się na kondycji zdrowotnej mieszkańców to warunki zamieszkiwania w sąsiedztwie terenu objętego planem nie będą niekorzystne dla ludzi a ewentualne uciążliwości będą nieznaczne.

Oddziaływania rozwiązań planu na środowisko bezpośrednie i pośrednie, średnio i długo terminowe, stałe i chwilowe, wtórne i skumulowane

Projekt planu utrzymuje tereny usług i produkcji, nieznacznie modyfikując wskaźniki urbanistyczne.

Tereny zabudowane wpływają bezpośrednio na środowisko. Jest to związane z możliwą emisją zanieczyszczeń w tym zanieczyszczeń do powietrza, powstawaniem odpadów i ścieków sanitarnych, koniecznością przeprowadzania niwelacji terenu, usunięciem występującej na terenie roślinności i zastąpieniem powierzchni do tej pory biologicznie czynnej powierzchnią zabudowaną lub utwardzoną. Wprowadzanie nowej zabudowy, powodując zwiększenie ruchu samochodowego, wiąże się także z koniecznością rozbudowy systemu komunikacji i jeszcze większym oddziaływaniem na środowisko. Zabudowa oddziałuje również na zwierzęta – poprzez likwidację zajmowanych do tej pory siedlisk i utrudnianie migracji.

Oddziaływanie krótkotrwałe będzie z realizacją ustaleń planu i rozbudową sieci infrastruktury technicznej. Będzie to związane przede wszystkim z emisją hałasu oraz zanieczyszczeń do powietrza, związanych z pracą urządzeń wykorzystywanych do budowy i transportem materiałów.

Wszystkie wyżej opisane oddziaływania będą się w większym lub mniejszym stopniu kumulować w środowisku. O ile oddziaływanie pojedynczych realizacji nie będzie miało znaczącego wpływu na środowisko, o tyle ich kumulacja może wywołać zauważalne skutki. W takim przypadku dojdzie do wyraźnego w obszarze objętym planem spadku udziału terenów biologicznie czynnych, pociągającego za sobą zmiany w krajobrazie i zmniejszony spływ wód do gruntu. Jednakże z poziomu całej gminy zmiany te będą miały jedynie lokalny charakter, niewpływający generalnie na charakterystykę systemu przyrodniczego gminy.

Tabela 7. Charakterystyka głównych typów oddziaływań projektu zmiany planu

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
bezpośrednie	-wzrost poziomu hałasu w związku z pracami budowlanymi przy budowie obiektów kubaturowych i dróg -pylenie związane ze składowaniem materiałów sypkich -emisja spalin związana z pracą maszyn i transportem materiałów budowlanych -zmniejszenie udziału powierzchni biologicznie czynnej	-przekształcenie powierzchni ziemi związane z makroniwelacją terenu pod obiekty budowlane i towarzyszące im zagospodarowanie
pośrednie	brak znaczących oddziaływań	- synantropizacja większej powierzchni zbiorowisk roślinnych w miarę wzrostu powierzchni zabudowy
wtórne	brak znaczących oddziaływań	brak znaczących oddziaływań
skumulowane	brak znaczących oddziaływań	brak znaczących oddziaływań

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
krótkoterminowe	-hałas powstający w wyniku prac budowlanych -zanieczyszczenie powietrza związane z pracami budowlanymi -powstawanie odpadów budowlanych	brak znaczących oddziaływań
długoterminowe	-zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej	-zmiany ukształtowania powierzchni terenu -możliwe zmiany w strukturze przyrodniczej obszaru
stałe	-zmiany ukształtowania powierzchni terenu -zwiększenie natężenia ruchu drogowego	-zmiany ukształtowania powierzchni terenu -zwiększenie udziału powierzchni utwardzonych -ograniczenie udziału powierzchni biologicznie czynnej -zwiększenie natężenia ruchu drogowego
chwilowe	-powstawanie odpadów budowlanych	brak znaczących oddziaływań

8. Ocena skuteczności ochrony różnorodności biologicznej

Konwencja o różnorodności biologicznej przyjęta w 1992 roku podczas konferencji w Rio de Janeiro definiuje bioróżnorodność, jako zróżnicowanie wszystkich organizmów żywych występujących na ziemi. Zgodnie z ustawą z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tj. Dz.U. z 2013 r., poz. 627 z późn. zm.), ochrona gatunkowa ma na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk, gatunków rzadko występujących, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie umów międzynarodowych, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej. Obszar będący przedmiotem ustaleń projektu zmiany planu jest wolny od występowania gatunków i siedlisk, których wyginięcie mogłoby wyrzucić negatywny wpływ na lokalną bioróżnorodność Siedliska sąsiadujących lasów i łąk nie zostaną zdegradowane, zachowany zostanie skład gatunkowy charakterystyczny dla zbiorowisk leśnych obszarów przyległych, a w dłuższej perspektywie dojdzie do zasymilowania nowej zabudowy ze środowiskiem naturalnym co ma obecnie miejsce w przypadku istniejącej zabudowy.

9. Ocena skutków realizacji ustaleń planu dla form ochrony przyrody i krajobrazu

Obszar opracowania planu znajduje się poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody i krajobrazu.

9.1. **Przeobrażenia przestrzennej struktury przyrodniczej**

Działalność prowadzona na tym terenie nie wpłynie istotnie na funkcjonowanie korytarzy ekologicznych. Nie dochodzi na tym terenie do przerwania ciągów ekologicznych, a tym samym stworzenia barier dla bytującej tu flory i fauny.

9.2. **Ocena oddziaływań na cenne siedliska przyrodnicze**

Ustalenia planu nie spowodują znaczących oddziaływań na cenne siedliska przyrodnicze. Teren opracowania takich siedlisk nie obejmuje.

9.3. **Ocena wpływu na rośliny**

Ustalenia planu nie będą znacząco oddziaływać na tutejszą florę. Bezpośrednio zniszczony zostać może fragment zbiorowiska niemający większego znaczenie pod względem botanicznym. Jest to fitocenoza rozpowszechniona w Białej Podlaskiej.

9.4. **Ocena wpływu na zwierzęta**

Założenia dokumentu planistycznego nie będą miały znaczącego wpływu na tutejszą faunę. Stąd należy uznać, iż nie zostanie tutaj przerwany żaden szlak migracyjny. Nie przewiduje się uszczuplenia miejsc żerowania i miejsc lęgowych. Na terenie objętym planem nie stwierdzono stanowisk chronionych gatunków zwierząt.

9.5. **Ocena wpływu na bioróżnorodność**

Wprowadzanie do środowiska antropogenicznych stresorów: przekształcanie powierzchni ziemi, emisja zanieczyszczeń do powietrza, zanieczyszczenie wód i gleb, nadmierna penetracja środowiska, są bezpośrednią przyczyną zmniejszania się różnorodności biologicznej. Powodują one uproszczenie struktury i zakłóceniem funkcjonowania zbiorowisk organizmów w stopniu zależnym od nasilenia bodźca. W przedmiotowym planie zagospodarowania stworzono warunki do ograniczenia niekorzystnych oddziaływań na różnorodność biologiczną rejonu opracowania.

10. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000

W obszarze planu, jak i na terenach sąsiednich brak jest obszarów Natura 2000.

11. Ocena rozwiązań projektu zmiany planu

11.1. **Ocena zgodności projektowanego zagospodarowania terenu z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym**

Opracowanie ekofizjograficzne dla obszaru miasta Biała Podlaska zakłada takie kształtowanie rozwoju zabudowy w obszarach cennych przyrodniczo aby powstały one zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, zasadami wynikającymi z ochrony środowiska i przyrody. Każde zainwestowanie winno w możliwie niewielkim stopniu powodować uszczuplenia walorów przyrodniczo

środowiskowych. Wszelkie negatywne oddziaływania na środowisko nie powinny wychodzić poza granice działki, na której powstały. W planowanych strefach terenów zainwestowanych należy dbać o duży udział powierzchni biologicznie czynnej. Warunki te są spełnione w przedmiotowym projekcie planu.

11.2. Ocena ustaleń projektu zmiany planu w kontekście celów ochrony środowiska określonych w dokumentach nadrzędnych

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym istotne z punktu widzenia spójności działań proekologicznych zostały uwzględnione w następujących dokumentach:

- 1) Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030 (Monitor Polski z 2012 r. poz. 252),
- 2) Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju - Polska 2030. Trzecia fala nowoczesności (Monitor Polski, 2013 r.),
- 3) Strategia na rzecz odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.) (Monitor Polski z 2017 r. poz. 260),
- 4) Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009 - 2012 z perspektywą do roku 2016 (Monitor Polski z 2009 r. Nr 34, poz. 501),
- 5) II Polityka ekologiczna państwa (2000 r.),
- 6) Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030,
- 7) Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2010 – 2020: Regiony, Miasta, Obszary wiejskie (Monitor Polski z 2011 r. Nr 36, poz. 423),
- 8) Dyrektywy Unii Europejskiej:
 - Dyrektywa 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r.,
 - Dyrektywa 98/15/WE z dnia 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
 - Dyrektywa 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów,
 - Dyrektywa 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych,
 - Dyrektywa 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
 - Dyrektywa 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony dzikich ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000,
- 9) konwencje międzynarodowe, przyjęte przez stronę polską - dokumenty rangi międzynarodowej o charakterze przestrzennym, stanowiące podstawę do formułowania celów ochrony środowiska w programach krajowych, m. in.:
 - Konwencja Genewska w sprawie transgranicznego zanieczyszczenia powietrza na dalekiej odległości z dnia 13 listopada 1979 r. wraz z II protokołem siarkowym z 1994 r. (Oslo),
 - Konwencja Berneńska o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk z 19 września 1979 r.,

- Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z dnia 9 maja 1992 r. (Kioto) wraz Protokołem z Kioto z 11 grudnia 1997 r.,
 - Konwencja Ramsarska o obszarach wodno – błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego z dnia 2 lutego 1971 r. ze zmianami z Paryża (1982 r.) i Regina (1987 r.),
 - Konwencja o różnorodności biologicznej z dnia 5 czerwca 1992 r. (Rio de Janeiro),
 - Protokół montrealski w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową z dnia 16 września 1987 r. wraz z poprawkami londyńskimi (1990 r.), wiedeńskimi (1992 r.),
- 10) Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań – o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia,
 - 11) Krajowy program zwiększania lesistości – instrument polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości,
 - 12) Krajowy plan gospodarki odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych,
 - 13) Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych – program rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym, pozwalający na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych; dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, z których ujmowane są wody; zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Analizując zgodność ustaleń projektu zmiany planu z celami ochrony środowiska określonymi w dokumentach nadrzędnych, wzięto pod uwagę zapisy Polityki Ekologicznej Państwa (PEP) w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 przyjętej uchwałą z dnia 22 maja 2009 roku (MP z 2009 r. Nr 34, poz. 501). Zapisy tego dokumentu przyjmują priorytety ustalone na szczęblu Unii Europejskiej dotyczące:

- przeciwdziałaniu zmianom klimatu i globalnemu ociepleniu,
- ochrony przyrody i bioróżnorodności,
- środowiska naturalnego, zdrowia i jakości życia,
- zasobów naturalnych i gospodarki odpadami (recykling).

Instrumentem realizacji PEP na poziomie lokalnym jest gminny program ochrony środowiska. Główne cele zawarte w koncepcji polityki przestrzennego zagospodarowania kraju to:

- przyjęcie nadrzędnej zasady zrównoważonego rozwoju,
- eksponowanie wartości krajobrazowych i ich harmonizowanie z zagospodarowaniem,
- ochrona zasobów wodnych poprzez prowadzenie wodochronnej gospodarki w zlewniach,

- ochrona dolin rzecznych reprezentujących bogactwo przyrody oraz spełniających funkcje korytarzy ekologicznych, oczek wodnych i terenów wodno-błotnych,
- tworzenie warunków dla ochrony i rozwoju terenów zielonych wewnątrz i wokół miast oraz zagospodarowanych terenów rekreacyjnych,
- zahamowanie procesów degradacji oraz przywrócenie wartości środowiska przyrodniczego na obszarach o szczególnym jego zniszczeniu lub zubożeniu przez urbanizację, melioracje osuszające oraz regulacje rzek,
- określenie obszarów wymagających ograniczenia działalności inwestycyjnej i gospodarczej,
- określenie złóż surowców mineralnych, których eksploatacja nie może być uruchomiona, jeżeli może naruszać inne zasoby przyrody, istotne części lub całość systemu ekologicznego,
- uwzględnienie ekologicznych podstaw polityki przestrzennej w stosunku do transportu poprzez wskazanie obszarów do preferencji prośrodowiskowego transportu i nasycenie odpowiednim transportem obszarów o szczególnych walorach społecznych, realizacji na przebiegu korytarzy ekologicznych przepustów drogowych umożliwiających migracje fauny, odpowiednie trasowanie autostrad z ominięciem obszarów o cennych walorach przyrodniczych,
- stopniowe rozszerzanie i utrwalanie dobrej kondycji ekologicznej obszarów o walorach przyrodniczych objętych ochroną prawną,
- powszechne i współzależne uwzględnienie uwarunkowań przyrodniczych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz programach przedsięwzięć publicznych o znaczeniu ponadlokalnym,
- promowanie ekologicznych kierunków i form w wybranych dziedzinach i obszarach (ekoturystyka, ekorośnictwo, ekosadownictwo),
- zlikwidowanie zagrożenia ekologicznego w obszarach o przekroczonych normach zanieczyszczeń,
- ochrona różnorodności biologicznej obszarów niezdegradowanych, które stanowią główny potencjał przyrodniczy kraju
- ustanowienie obowiązkowej komasacji gruntów realizowanej w oparciu o pomoc państwa, podporządkowanej działalności przeciwozyjnej na najlepszych glebach oraz najbardziej podatnych na erozję wodną lub podjęcie innych skutecznych środków gwarantujących odpowiednie ich zabezpieczenie przed erozją,
- zahamowanie rozpraszania zabudowy, zwłaszcza na tereny o wysokich walorach krajobrazowych,
- ochrona jako „dziedzictwa ludzkości” zanikających krajobrazów (mozaiki ekosystemów leśnych, łąkowych, polnych oraz związanych z osadnictwem),
- priorytetowe traktowanie tworzenia korytarzy ekologicznych w trakcie realizacji programów zwiększania lesistości,
- ochrona i wykorzystanie rodzimej różnorodności biologicznej w programach rekultywacji obszarów zdegradowanych działalnością gospodarczą.

Głównym celem Długookresowej strategii trwałego i zrównoważonego rozwoju jest stworzenie warunków dla stymulowania rozwoju, sprzyjających sukcesywnemu eliminowaniu procesów i działań

gospodarczych szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi, promowaniu sposobów gospodarowania przyjaznych dla środowiska oraz przywracaniu równowagi na obszarach dewastacji i degradacji przyrodniczej. Głównym założeniem rozwojowym strategii jest utrzymanie wzrostu gospodarczego w powiązaniu ze zdecydowanym wzrostem efektywności wykorzystania surowców, paliw oraz zasobów przyrody, a także zapewnieniem bezpieczeństwa ekologicznego kraju. Ponadto strategia zaleca:

- uwzględniać w planach zagospodarowania przestrzennego elementów ochrony środowiska, ochrony różnorodności biologicznej i pomników natury,
- pomoc państwa dla działalności proekologicznej, rekultywacji terenów i zasobów skażonych, dla czynnej ochrony środowiska i różnorodności biologicznej,
- przestrzeganie prawa ekologicznego krajowego i międzynarodowego przez wszystkie podmioty,
- zapewnienie równego dostępu do środowiska i jego zasobów,
- zapewnienie konkurencyjności wykorzystania zasobów odnawialnych i recyklingu surowców,
- zapewnienie swobodnego transferu technologicznego i inwestycji proekologicznych,
- uwzględnienie zagadnień środowiskowych w opracowywanych politykach i programach sektorowych szczebla krajowego i regionalnego.

Polityka ekologiczna państwa na lata 2009 – 2012 z perspektywą do roku 2016 zakłada:

- ochronę przyrody, poprzez zachowanie bogatej różnorodności biologicznej na różnych poziomach organizacji: na poziomie wewnątrzgatunkowym (genetycznym), gatunkowym oraz ponadgatunkowym (ekosystemowym), wraz z umożliwieniem zrównoważonego rozwoju gospodarczego kraju, który w sposób niekonfliktowy współistnieje z różnorodnością biologiczną,
- ochronę i zrównoważony rozwój lasów, z uwzględnieniem racjonalnego użytkowania zasobów leśnych przez kształtowanie ich właściwej struktury gatunkowej i wiekowej, z zachowaniem bogactwa biologicznego,
- racjonalizację gospodarowania zasobami wód powierzchniowych i podziemnych w taki sposób, aby uchronić gospodarkę narodową od deficytów wody i zabezpieczyć przed skutkami powodzi oraz zwiększenie samofinansowania gospodarki wodnej. Naczelnym zadaniem będzie dążenie do maksymalizacji oszczędności zasobów wodnych na cele przemysłowe i konsumpcyjne, zwiększenie retencji wodnej oraz skuteczna ochrona głównych zbiorników wód podziemnych przed zanieczyszczeniem,
- ochronę powierzchni ziemi, w tym: rozpowszechnianie dobrych praktyk rolnych i leśnych, zgodnych z zasadami rozwoju zrównoważonego, przeciwdziałanie degradacji terenów rolnych, łąkowych i wodno-błotnych przez czynniki antropogeniczne, zwiększenie skali rekultywacji gleb zdegradowanych i zdewastowanych, przywracając im funkcję przyrodniczą, rekreacyjną lub rolniczą,
- gospodarowanie zasobami geologicznymi, poprzez racjonalizację zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w kopaliny i wodę z zasobów podziemnych oraz otoczenia ich ochroną przed ilościową i jakościową degradacją,
- dalszą poprawę stanu zdrowotnego mieszkańców w wyniku wspólnych działań sektora ochrony środowiska z sektorem zdrowia oraz skuteczny nadzór nad wszystkimi w kraju instalacjami będącymi potencjalnymi źródłami awarii przemysłowych powodujących zanieczyszczenie środowiska,

- w zakresie ochrony powietrza - dotrzymanie ustalonych w dokumentach unijnych limitów emisji do powietrza,

- w zakresie ochrony wód - utrzymanie lub osiągnięcie dobrego stanu wszystkich wód, w tym również zachowanie i przywracanie ciągłości ekologicznej cieków,

- w zakresie gospodarki odpadami utrzymanie tendencji oddzielenia ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju, znaczne zwiększenie odzysku energii z odpadów komunalnych w sposób bezpieczny dla środowiska, eliminacja kierowania na składowiska zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz zużytych baterii i akumulatorów, pełne zorganizowanie krajowego systemu zbierania wraków samochodów i demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji, także zorganizowanie systemu preselekcji sortowania i odzysku odpadów komunalnych, aby na składowiska nie trafiło ich więcej niż 50% w stosunku do odpadów wytworzonych w gospodarstwach domowych,

- w zakresie oddziaływania hałasu i pól elektromagnetycznych - dokonanie wiarygodnej oceny narażenia społeczeństwa na ponadnormatywny hałas i podjęcie kroków do zmniejszenia tego zagrożenia tam, gdzie jest ono największe. Podobny jest też cel działań związanych z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych,

- w zakresie substancji chemicznych w środowisku - stworzenie efektywnego systemu nadzoru nad substancjami chemicznymi dopuszczonymi na rynek, zgodnego z zasadami Rozporządzenia REACH.

Polityka ekologiczna państwa wyznacza cele i kierunek działań na szczeblu lokalnym, ustalając:

- wprowadzenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii do wojewódzkich i powiatowych programów zrównoważonego rozwoju, a także do wojewódzkich, powiatowych i gminnych planów energetycznych oraz do planów zagospodarowania przestrzennego,

- zapobieganie powstawaniu odpadów, przy rozwiązywaniu problemu odpadów „u źródła”, odzyskiwanie surowców i ponowne wykorzystanie odpadów oraz bezpieczne dla środowiska końcowe unieszkodliwianie odpadów niewykorzystanych,

- przywracanie wodom podziemnym i powierzchniowym właściwego stanu ekologicznego, a przez to zapewnienie między innymi odpowiednich źródeł poboru wody do picia,

- wprowadzenie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów poświęconych ochronie przed hałasem i promieniowaniem niejonizującym, z wyznaczeniem stref ograniczonego użytkowania wokół lotnisk, terenów przemysłowych, urządzeń elektroenergetycznych, radiokomunikacyjnych i radiolokacyjnych oraz głównych dróg i szlaków kolejowych wszędzie tam, gdzie przekraczany jest poziom hałasu wynoszący 55dB w porze nocnej i gdzie jest rejestrowane przekroczenie dopuszczalnych poziomów promieniowania niejonizującego.

Wymienione powyżej cele znalazły odzwierciedlenie w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu nie wprowadza ustaleń będących w sprzeczności z założeniami Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA 2020). Głównym celem SPA 2020 jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz

efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Realizacji tego celu służą sformułowane cele szczegółowe:

- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska,
- skuteczna adaptacja do zmian klimatu na obszarach wiejskich,
- rozwój transportu w warunkach zmian klimatu,
- zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu,
- stymulowanie innowacji sprzyjających adaptacji do zmian klimatu,
- kształtowanie postaw społecznych sprzyjających adaptacji do zmian klimatu.

Zapisy projektu zmiany planu miejscowego uwzględniają cele SPA 2020 w zakresie kształtowania zagospodarowania przestrzennego oraz stosowania technologii i rozwiązań przyjaznych środowisku i wspierających ochronę jego zasobów.

W świetle powyższych wskazań, mając na uwadze projektowany sposób zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem, należy stwierdzić, iż oceniany projekt planu miejscowego uwzględnia cele ochrony środowiska określone w dokumentach nadrzędnych.

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego

Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego przyjęty Uchwałą Sejmiku Województwa Lubelskiego Nr XI/162/2015 z dnia 30 października 2015 r., to dokument określający kierunki zagospodarowania przestrzennego na szczeblu regionalnym.

Zgodnie z PZPWL, w strukturze funkcjonalno-przestrzennej województwa lubelskiego miasto Biała Podlaska stanowi ośrodek subregionalny, wskazany do wzmocnienia funkcji regionalnych. Założeniem kształtowania ośrodków subregionalnych jest rozwój wielofunkcyjny polegający na wzmocnieniu różnych ogniw bazy ekonomicznej i społecznej służącej poprawie ich konkurencyjności oraz zapewnieniu optymalnego dostępu do usług o znaczeniu regionalnym. Ośrodki o randze subregionalnej, do których zalicza się miasto Biała Podlaska, pełnią szczególną rolę we wspomaganie procesów dyfuzji płynących z ośrodka metropolitalnego na teren województwa. W związku z tym za podstawowe funkcje rozwojowe należy uznać funkcję usługową produkcyjną oraz mieszkaniową.

Miasto Biała Podlaska położone jest w przygranicznym obszarze funkcjonalnym o znaczeniu ponadregionalnym. W związku z tym PZPWL wskazuje dla tego obszaru następujące cele rozwoju zagospodarowania przestrzennego:

- zwiększenie dostępności w relacjach krajowych i regionalnych (poprawa dostępu do usług, sieci
- transportowych i telekomunikacyjnych),
- wzmocnienie funkcjonalne ośrodków miejskich,
- rozwój sieci przejść granicznych i infrastruktury granicznej,
- rozbudowa infrastruktury logistycznej.

W PZPWL w ramach obszarów funkcjonalnych o znaczeniu regionalnym dotyczących miejskiej polityki rozwoju wyróżnia się m.in. miejskie obszary funkcjonalne ośrodków subregionalnych, wskazane

do wspólnego planowania rozwoju z gminami podmiejskimi w ich obszarach funkcjonalnych. Miasto Biała Podlaska zostało wskazane w dokumencie PZPWL jako ośrodek subregionalny. Wg ustaleń zawartych w PZPWL miejski obszar funkcjonalny ośrodka subregionalnego traktuje się jako strefę istniejących lub wymagających kształtowania związków funkcjonalno - przestrzennych w układach organizacyjnych, infrastrukturalnych, przyrodniczych oraz społeczno-gospodarczych. W kontekście polityki przestrzennej miejskiego obszaru funkcjonalnego Biała Podlaska istotne pozostają kierunki działań dotyczące:

- realizacji układów obwodnicowych,
- rozwoju i integracji transportu publicznego,
- usprawnienia i integracji systemów gospodarki komunalnej.

Na obszarze objętym opracowaniem zmiany planu miejscowego, PZPWL nie wskazuje zadań i inwestycji celu publicznego o znaczeniu wojewódzkim.

Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego do 2030

Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego do 2030 roku została przyjęta Uchwałą Nr XXIV/406/2021 Sejmiku Województwa Lubelskiego z dnia 29 marca 2021 r. Dokument określa strategiczne cele rozwoju regionu lubelskiego:

1. Kształtowanie strategicznych zasobów rolnych.
2. Wzmocnienie powiązań układów funkcjonalnych.
3. Innowacyjny rozwój gospodarki oparty o zasoby i potencjały regionu.
4. Wzmacnianie kapitału społecznego.

Dla terenu miasta Biała Podlaska, szczególnie istotne pozostają Cele 1 i 2 z celami operacyjnymi:

- 2.1. Zrównoważony rozwój systemów infrastruktury technicznej;
 - 2.2. Rozwój miejskich obszarów funkcjonalnych (LOM, ośrodków subregionalnych i lokalnych)
 - 3.1. Wykorzystanie potencjału badawczo-rozwojowego jednostek naukowych oraz wspieranie transferu wiedzy i technologii
 - 3.2. Wspieranie konkurencyjności i innowacyjności przedsiębiorstw
 - 3.4. Innowacyjne wykorzystanie walorów przyrodniczo-kulturowych, rozwój sportu i usług wolnego czasu
- W SRWL wskazane zostały Obszary Strategicznej Interwencji (OSI)

□ znaczeniu regionalnym - stanowią wyraz podjętej decyzji dotyczącej potrzeby szczególnego wsparcia realizacji wybranych kierunków działań SRWL na określonych obszarach województwa. Strategia wskazuje miasto Biała Podlaska jako

- obszary współpracy w strefach silnego oddziaływania miast (MOF) – MOF ośrodków subregionalnych tj.: miasto Biała Podlaska jako ośrodek rdzeniowy, gmina wiejska Biała Podlaska – jako strefa zewnętrzna MOF;
- Podlaski OSI dla którego priorytetem rozwoju jest gospodarcze wykorzystanie potencjału krajowych i europejskich korytarzy transportowych.

Projekt zmiany planu nie odnosi się bezpośrednio do strategii rozwoju województwa, lecz swoimi ustaleniami wpisuje się w ogólne założenia strategii. W zakresie możliwym do realizacji na poziomie gminy, w/w przedsięwzięcia uwzględnione zostały w zapisach projektu zmiany Planu.

Program ochrony środowiska województwa lubelskiego na lata 2020 - 2023 z perspektywą do roku 2027 Priorytetowymi obszarami przyszłej interwencji w ramach Programu Ochrony Środowiska powinny być:

- Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian

klimat;

- Poprawa klimatu akustycznego w województwie lubelskim
- Ochrona przed polami elektromagnetycznym.
- Osiągnięcie dobrego stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych
- Ochrona przed zjawiskami ekstremalnymi związanymi z wodą
- Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej
- Racjonalne gospodarowanie zasobami geologicznymi
- Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu

- Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami uwzględniając zrównoważony rozwój województwa lubelskiego

Ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej

- Prowadzenie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej
- Zwiększanie lesistości
- Ograniczenie ryzyka wystąpienia poważnych awarii oraz minimalizacja ich skutków

W zakresie możliwym do realizacji na poziomie miasta, w/w działania uwzględnione zostały w zapisach projektu miejscowego planu poprzez ustalenia w zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej.

Zintegrowana Strategia Rozwoju Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Biała Podlaska na lata 2023 – 2030

Zintegrowana Strategia Rozwoju Miejskiego Obszaru Funkcjonalnego Biała Podlaska na lata 2023 – 2030 została przyjęta Uchwałą Rady Miasta Biała Podlaska Nr LXI/136/23 z dnia 6 grudnia 2023 r. Miejski Obszar Funkcjonalny Biała Podlaska obejmuje dwie jednostki administracyjne tj. Gminę miejską i Gminę wiejską Biała Podlaska. Bardzo istotne dla rozwoju MOF są przyjęte cele strategiczne będące priorytetowymi obszarami interwencji, w ramach których będą podejmowane działania, służące rozwojowi obszaru funkcjonalnego w długofalowej perspektywie poprzez realizację celów operacyjnych.

Dokument wyznacza 3 cele strategiczne:

- Cel strategiczny 1: Adaptacja do zmian klimatu i zrównoważona przestrzeń
- Cel strategiczny 2: Wzrost konkurencyjności i atrakcyjności gospodarczej;
- Cel strategiczny 3: Wzrost jakości życia i spójności społecznej.

Projekt zmiany planu miejscowego, wpisuje się najbardziej w realizację 2 celu strategicznego.

Gminny Program Rewitalizacji Miasta Biała Podlaska na lata 2016 – 2025

Gminny Program Rewitalizacji Miasta Biała Podlaska na lata 2016 – 2025 został przyjęty Uchwałą Nr XXXIII/89/17 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 30 października 2017 roku. W GPR wyznaczono cel główny: *Ożywienie społeczne i gospodarcze oraz rozwój infrastrukturalno-przestrzenny obszaru rewitalizacji z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju przy udziale lokalnej społeczności poprzez realizację przedsięwzięć służących minimalizacji zjawisk kryzysowych, zaistniałych na wskazanych obszarach miasta Biała Podlaska*. Na podstawie wyznaczonego celu głównego procesu rewitalizacji wyznaczono trzy cele strategiczne:

- Cel strategiczny 1 Zintegrowani społecznie aktywni zawodowo mieszkańcy obszaru rewitalizacji
- Cel strategiczny 2 Zwiększenie atrakcyjności obszaru rewitalizacji jako miejsca do prowadzenia działalności gospodarczej
- Cel strategiczny 3 Nowe zagospodarowanie i poprawa jakości przestrzeni miejskiej obszaru rewitalizacji

Obszar objęty projektem zmiany planu nie został zdelimitowany jako obszar zdegradowany i obszar rewitalizacji.

Plan gospodarki niskoemisyjnej dla miasta Biała Podlaska

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej dla Miasta Biała Podlaska jest dokumentem przyczyniającym się do osiągnięcia celów określonych w pakiecie klimatyczno-energetycznym. W ramach Aktualizacji Programu proponuje się 4 cele strategiczne tj.: Poprawa efektywności energetycznej energochłonnych obiektów oraz instalacji poprzez wdrożenie technologii niskoemisyjnych, Wzrost wykorzystania Odnawialnych Źródeł Energii poprzez wdrożenie inwestycji proekologicznych, Poprawa przepustowości infrastruktury drogowej oraz Wzrost świadomości mieszkańców w zakresie postaw ekologicznych oraz kreowanie ekoinnowacji.

W zakresie możliwym do realizacji na poziomie miasta, w/w działania uwzględnione zostały w zapisach projektu zmiany planu.

11.3. Ocena przewidywanych oddziaływań na ludzi

Projekt przedmiotowego dokumentu nie zawiera ustaleń, których realizacja może powodować zagrożenia dla środowiska, niekorzystnych z punktu widzenia oddziaływania na zdrowie ludzi.

11.4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Projekt zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska pod nazwą „PÓŁNOCNA” – Etap I nie wprowadza nowego sposobu zagospodarowania utrzymując obowiązujące ustalenia planu. Niezależnie od tego dla terenu zmiany planu stworzono przepisy skutecznie ograniczające jego wpływ na środowisko przyrodnicze, teren objęte planem nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

12. Propozycje rozwiązań alternatywnych oraz mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem prawa miejscowego umożliwiającym kontrolowany i zrównoważony rozwój gminy i jej poszczególnych jednostek urbanistycznych. Plan miejscowy określa ramy przestrzennego zagospodarowania poszczególnych przeznaczeń terenów oraz dopuszczalne ustalenia na nich stając się instrumentem rozwoju przestrzennego, ale także gospodarczego i społecznego gminy. Brak realizacji ustaleń projektu zmiany planu może przyczynić się do zakłócenia ładu przestrzennego oraz nasilenia się konfliktów pomiędzy potrzebami ochrony środowiska, a potrzebami rozwoju gospodarczego. Zachowanie ładu przestrzennego, to jedno z najważniejszych zadań gminy prowadzące do podniesienia jakości życia.

Zaproponowanie tzw. wariantu alternatywnego tzn. sytuacji braku realizacji ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego poprzez pozostawienie obszaru w dotychczasowym stanie prawnym nie powinien spowodować krótkoterminowo negatywnych zmian. Nie można jednak wykluczyć sytuacji w której może dojść do niekontrolowanego rozwoju obszarów produkcji, gdyż obecne przepisy dopuszczają taką możliwość, a tym samym pogłębiania się synantropizacji zbiorowisk roślinnych oraz niekontrolowanego zaburzenia krajobrazu.

W projekcie planu stworzono zapisy uwzględniające cele ochrony środowiska ustanowione zarówno na poziomie krajowym (Ustawa o ochronie przyrody), jak i na szczeblu lokalnym (Program ochrony środowiska) oraz ustalono zasady zrównoważonego rozwoju obszaru.

13. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji ustaleń projektu zmiany planu

W związku z faktem, że wprowadzenie w życie ustaleń planu przyniesie w efekcie przemiany środowiskowe, stan środowiska należy objąć stałą kontrolę w celu zidentyfikowania i ograniczania skutków najbardziej niekorzystnych.

Ponieważ z ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika obowiązek wykonania przez organ wykonawczy gminy oceny aktualności studium i planów zagospodarowania przestrzennego, proponuje się, aby analizę skutków realizacji postanowień planu wykonać w ramach tej oceny. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana byłaby analiza skutków realizacji postanowień planu. Należałoby

zwrócić szczególną uwagę na realizację zmiany planu w zakresie urządzania zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie.

Aktualnie w granicach omawianego terenu nie jest prowadzony monitoring stanu powietrza atmosferycznego, czy hałasu. Jakość wód największych zbiorników określana jest na podstawie badań monitoringowych prowadzonych przez WIOŚ i Sanepid.

W zakresie skutków oddziaływania na środowisko realizacji projektowanego zagospodarowania terenu, za wystarczający przyjmuje się system monitoringu państwowego realizowany przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. W odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano lub będą wydawane Decyzje o uwarunkowaniach środowiskowych monitoring określony został w decyzji środowiskowej.

14. Ddokumenty uwzględnione przy sporządzaniu prognozy

1. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.);
2. Prawo ochrony środowiska z dnia 27 kwietnia 2001 r. (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm.);
3. Ustawa o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004 r. (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.);
4. Prawo wodne z dnia 18 lipca 2001 r. (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1087 z późn. zm.);
5. Prawo geologiczne i górnicze z dnia 9 czerwca 2011 r. (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1290 z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz. 1839 z późn. zm.);
7. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112).;
8. Ustawa o lasach z dnia 28 września 1991 r. (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 530 z późn. zm.);
9. Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 poz. 2448);
10. Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz.U. 2012 poz.463);
11. Ustawa o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami z dnia 23 lipca 2003 r (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1292 z późn. zm.).
12. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. 2014 poz. 1409);
13. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 09 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. 2014 poz. 1408);
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. 2022 poz. 2380).
15. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska”
16. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe
17. „Program Ochrony Środowiska miasta Biała Podlaska”
18. Kondracki J., 2001: Geografia fizyczna. PWN, Warszawa;
19. Szczegółowa mapa geologiczna Polski,
20. Mapa hydrogeologiczna Polski,
21. Matuszkiewicz, 2008: Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl);
22. Matuszkiewicz, 2008: Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGiPZ, Warszawa (dostępne online: www.igipz.pan.pl);
23. Ocena jakości powietrza w województwie lubelskim w 2022 roku, WIOS 2023;

24. Odnowiona Strategia UE dotycząca trwałego rozwoju, przyjęta przez Radę Europejską dniami 15 – 16 czerwca 2006 r.;
25. Opracowanie ekofizjograficzne do Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego, Biuro Planowania Przestrzennego w Lublinie,
26. Plan gospodarki niskoemisyjnej dla Miasta Biała Podlaska na lata 2014 – 2020;
27. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego – Lublin 2015;
28. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Biała Podlaska przyjęte uchwałą Nr XXII/33/21 Rady Miasta Biała Podlaska z dnia 29 marca 2021 r.
29. Program ochrony środowiska województwa lubelskiego na lata 2020 - 2023 z perspektywą do roku 2027;
30. Program Gospodarki Wodnej dorzecza Wisły
31. Program ochrony środowiska przed hałasem dla województwa lubelskiego,
32. Raport o stanie środowiska województwa lubelskiego w 2022 r., Inspekcja Ochrony Środowiska, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Lublinie, Lublin 2023;
33. Roczna ocena jakości powietrza w województwie lubelskim. Raport wojewódzki za 2022 roku;
34. Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego do 2030 roku;
35. Strategiczna mapa hałasu dla dróg głównych w granicach miasta Biała Podlaska o natężeniu ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie, SVANTEK, Warszawa 2022
36. Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych do zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa 2013;

OŚWIADCZENIE – KLAUZULA

Kierujący zespołem wykonującym niniejsze opracowanie oświadcza, że spełnia wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, z późn. zm.)

WYKSZTAŁCENIE	IMIĘ I NAZWISKO	PODPIS
MGR INŻ. ARCH.	Sławomir Tront	

TYTUŁ OPRACOWANIA:

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO DLA
ZMIANY MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA BIAŁA PODLASKA POD NAZWĄ "PÓŁNOCNA" – ETAP I

DATA OPRACOWANIA: kwiecień 2025 r.